

HALKIN SESi 141

27 ARALIK 1977
4 LIRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1978'e girerken...

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

İÇEL

Seka'da ancak MHP'den kart getirenler işe alınıyor

Silifke'deki SEKA Akdeniz müessesesinde işçilere çeşitli yollardan politik baskı yapılmaktadır. Fabrikanın yönetici kadrosu tamamen gerici güçlerden oluşuyor. İşverenin tek amacı fabrikaya kendi görüşlerini savunan kimseleri doldurup, gelişen işçi hareketini etkisiz hale getirmek, onu baltalamak ve zayıflamaktır.

Bir keresinde personel şefi, bir arkadaşımızı "Sen burada bir partinin ekmeğini yiyorsun. Gidip başka bir partiyi savunan insanlık dışı bir harekettir." diyerek tehdit etti.

İşçi alınmada da adaletsizlik devam etmektedir. İşveren MHP ve MSP'den kart getirenleri imtihanlı olarak işe alıyor. Kart getirmeyen fakir halk çocukları ise kapı dışarı ediliyor.

İşveren bu yollarla kendi sömürü düzenini sürdürmeye çalışıyor. Biz işçiler, yurtseverler bu sömürü düzeninin çürümüş zincirini kırmamızın, kendi işçi-köylü yönetimimizi getirmenin özlem içerisindeyiz.

SEKA'dan Bir İşçi

ANKARA

Sendikalaşmak istedik, işten atıldık

Bizler Ankara ayakkabı atelyelerinde çalışan kalfa ve çıraqlarıyız. Bu işyerlerinde çalışanlarımızın sayısı 90-100 kadardır. Patron bir taraftan üretimi hızla artırıp,

makinalaşmaya büyük önem verirken, diğer taraftan ücretleri devamlı sabit tutuluyor. Makina olmadan önce günde 25-30 ayakkabı üretilirken şimdi 150-200 ayakkabı üretilmektedir. Buna rağmen bizim aldığımız ücret aynıdır. Üstelik iş günlerimiz de yoktur. 10 yaşından beri burada çalışan işçilerin bile hiç bir sosyal hakkı yoktur.

Atelyedeki freze, torna tozu, ilaç ve cila kokusu sağlığımızı tehdit etmektedir. Her an yaralanma, kolumuzu kaptırma ve zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Patron bu durum karşısında tamamen ilgisiz kalıyor. İlaç zehirlenmesinden altı ay hastahane yatan bir arkadaşımızın hiç bir ihtiyacını karşılamadı.

Bu baskılar üzerine bir kaç arkadaş birleşerek sendikalaşmaya karar verdik. Bunu haber alan patron sendikalaşma mücadelesinde önde yer alan arkadaşlarımızı işten attı. Aynı zamanda

işçiler üzerindeki baskı ve tehditlerini de yoğunlaştırdı. Bizim yerimize aldığı tecrübesiz arkadaşları fazla çalıştırıp, kendilerine az ücret veriyor ve sigortasız olarak çalıştırıyor. Bizler en az 10-12 sene emek verip çalıştığımız halde kovulduğumuzda tazminat dahi alamadık. Biz çıraklık ve kalfalık kanununun bir an önce çıkmasını, çıraqların sendikal haklarının verilmesini istiyoruz. Yurdumuzun bağımsızlığını tehdit eden Amerika ve Rusya'ya karşı kararlı mücadele ederek gerçek kurtuluşumuza kavuşacağımız inancındayız.

Kalfa ve Çıraqlar Adına İsa Gönenç

İZMİR

MHP'lilerin Tariş'teki zorbalığı sürüyor

Tariş'e MHP'li Aydın Tanyel Genel Müdür olduğundan beri faşist baskılar arttı. Tariş'teki MHP'li militanlar hiç bir iş yapmadan elleri ceplerinde, ağzlarında sigara sabahtan akşama kadar dolaşır duruyorlar. Üzümlü işletmesindeki komandolar üniversitede öğrencilere yapılan saldırılara katılıyorlar. Her ay işçilerden baskıyla MİSK için aidat kesiliyor. Her hafta avans dağıtılırken komandolar, işçilerden 'bağış' diye zorla 20'er lira topluyorlar. Üzümlü işletmesinde üretim düştüğü için ustalar MHP'li çalışmaya zorladıklarında,

hepsi saldırıya uğradılar. Yılmaz Nevrekep, Ahmet İncekaş, Yusuf Topcan, Nafiz Poylaz isimli ustalar paydosta sıkıştırılarak dövüldüler. Üzümlü işletmesindeki komandolar şimdi de kombinaya gönderiliyorlar. Orada işçileri zorbalıkla MİSK'e geçirmeye çalışacaklar.

Aydın Tanyel yerini sağlama bağlayabilmek için Tariş'i bir MHP karargahı haline getirdi. Eskiden Ülkü Ocakları başkanlığı yapmış birisi genel müdür muavinliğine atandı. Eski İzmir MHP İl Başkanı Nurettin Bilgen başkanlık murakabı yapıldı. Eskiden Ülkü Ocaklarının önde gelen adamlarından olan Mehmet Yılmaz da Üzümlü İşletmesi Müdürü oldu. MHP'li kendilerinden olana iş verip kendilerinden olmayana işten atıyorlar.

Bir İşçi

İSTANBUL

İşten atmalara karşı mücadele ediyoruz

Bizler Sütluçe Çelik Tekne Tersanesinde çalışan işçileriz. Tersane sahibi Turhan Feyzioğlu'nun kardeşi Bedri Feyzioğlu'dur. Tersanemizde 140-150 civarında işçi çalışmaktadır.

İşveren hiçbir gerekçe göstermeden aniden iş akdimizi feshetti. Bu kışın ortasında özlüğü dışarıda, açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor. İşveren 140-150 civarında olan işçi sayısını yetmişe düşüreceğini, 70 kişi çalışsa da üretimde bir değişiklik olmayacağını söylemektedir.

Bundan on gün önce de yirmi beş işçi arkadaşımızı çıkarmıştı. Bizlerin tepkisi karşısında atılan işçi arkadaşlar tekrar işe alındı. Fakat işveren daha sonra üye olduğumuz Liman-Dok sendikası yöneticileriyle anlaşarak bizleri günde ikiser-üçer hiç bir gerekçe göstermeden kanunsuz olarak işten atmaya başladı. Bugüne kadar yirmi arkadaş işten atılmıştır.

Biz, işten atılan arkadaşlarımızın, işe alınmaları için ve işten atılmalarına karşı kararlı olarak mücadele edeceğiz.

Sütluçe Çelik Tekne Tersane İşçileri

ADANA

Revizyonistlerin patronla işbirliği sonucu işten atıldık

Biz, Adana'da kurulu olan Özbucak Tekstil fabrikasında çalışıyorduk. Revizyonist sendikacıların patronla yaptığı işbirliği sonucu işten atıldık. Çıkarılmamızın sebebi devrimci olmamız, sendikacıların işçi düşmanı yüzlerini kitlelere göstermemiz ve Amerika ve Rusya'ya karşı ülkemizin bağımsızlığını savunmamızdır.

İşyerinde bütün çıkışları düzenleyenler işyerinin küçük patronları sendika başkanı Mehmet Bulut ve temsilci Cem'dir. Çıkış nedenimizi personel şefine sordüğümüzda "Gidin sendika başkanı ile görüşün" dedi. Sendika başkanı personel şefine, "Bu adamlar ileride sizin için de bizim için de tehlikeli olurlar" diyerek atılmamızı sağlamış.

Revizyonistlerin bizi işten atılmaları bizi asla yıldırmayacaktır. Aksine mücadelemiz daha da hızlanacaktır.

Özbucak'tan Atılan İşçiler İsmet Şavran, Selahattin ve Ali

SIVAS

Silifke'deki grevci Kutlutaş işçilerinin yerine çalışmayacağız

Bizler Divriği'de kurulmakta olan Div-Pelet tesisinin inşasını yapan Kutlutaş şirketinde çalışan işçileriz. Geçenlerde patron bir kısmımızı Silifke'ye götürerek oradaki Kutlutaş şirketinde çalıştıracağını söyledi. Ancak HALKIN SESİ'nden oradaki arkadaşların greve gideceğini okuduk. Bunun üzerine bütün arkadaşlar aramızda konuşarak gitmemeye karar verdik. Bizi oraya götürerek, oradaki arkadaşların mücadelesini kırmak istediklerini farkettik. Biz bu oyuna gelmeyeceğiz. Silifke'deki Kutlutaş işçilerinin mücadelesini candan destekliyoruz.

Divriği Kutlutaş İşçileri

K.MARAS

H.Kurtuluşcuları halkın yüzüne bakamaz oldular

Ben, CHP'li bir vatandaşım. Bir senedir HALKIN SESİ'ni ve diğer dergileri okuyorum. Şimdi diğerlerini okumayı bıraktım. Ama HALKIN SESİ'nin açık sözlü, sakin ve dürüst tutumunu beğeniyorum.

H.Kurtuluşu taraftarları ise Pazarcık'ta belediye seçimlerinde "CHP faşisttir" diye çalışma yapıp, MHP'li adaya hizmet ettiler. Bir de gerçekten devrimci olan HALKIN SESİ taraftarlarına "Siz sınıf işbirliği yapıyorsunuz" diyorlar. Halk bunları CHP binasından ve birkaç yerden kovaladı. Unutmasınlar ki Pazarcık halkı onların yaptıklarını not ediyor ve kimin sınıf işbirliği yaptığını biliyor.

Pazarcık'dan Bir Okuyucu

TRABZON

H.Yolcuları devrimci saflara geçmeleri tehdit ediyor.

Üçlü Oportünist Blokun revizyonizmle uzlaştığı, tekke menfaatlerini savunduğu, HALKIN SESİ'nde çıkan özeleştirilerde de ortaya konmaktadır. Yüzlerce devrimcilerin yazdığı bu özeleştirilere katılmıyorum.

Bazı noktalar yazmadan edemeyeceğim. Üç Dünya toplantısına gönderdiğim mesajdan sonra H.Yolcuları beni çalıştığım yerden çağırarak baskı ve tehditlerde bulundular. "Ben H.Yolundan değilim" diye yazılı bir kağıdı zorla imzalatmaya çalıştılar. Özeleştiriyi yapan bazı arkadaşlara da baskı yaptıklarını duymuştum. Bu tutumları onların çizgisini açıkca ortaya koydu. Bu davranış ancak karşı-devrimciler yapar. Tüm devrimcileri AYDINLIK'ın proleter devrimci bayrağı altında birleşmeye çağırıyorum.

A.İlyasoğlu

GÜN SAZAK VE ADAMLARININ TEKEL'DEKİ BASKILARI

Biz, Maltepe Sigara fabrikasının Ambalaj ve Yaprak Tütün Fabrikasında çalışan işçileriz. 2. MC Hükümeti kurulup, MHP'li Gün Sazak Gümrük ve Tekel Bakanlığına getirilince Sigara Ambalaj ve Yaprak Tütün Fabrikalarında ve Ekspor Yüksek Okulunda faşist baskılar arttı. Fabrikamıza Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde olduğu gibi "işçi, sporcu" adı altında faşistler dolduruluyor. İşçiler birbirlerine kırdırılmak isteniyor.

Ambalaj Fabrikası Müdürü Rıdvan Metal 27 Mayıs'tan sonra ikinci darbe girişimine katılan subaylar arasındaydı, Genel afra hapisten çıktı. Eyüp'te kaymakamlık yaptı. Bu sırada halka yaptığı zulümle tanınır. Buradan halkın tepkisi üzerine istifa etmek zorunda kalmıştır. Rıdvan Metal, işçiler arasında Alevi-Sunni, Kürt-Türk ayırımı yapmakta, işçilerin sendika seçme hakkını gaspetmektedir. Kızı Feride Metal, Fikirtepe Ülkü Ocakları üyesidir. Devrimci kız arkadaşlarımızın isimlerini üst taraflara bildirmekte, işten attırmakta tehdit etmektedir. Karısı Şükriye Metal ise MHP Kartal İlçesi Kadınlar Kolu Başkanıydı. Yerel seçimlerde MHP'nin Kartal Belediye Başkan adayı oldu. Rıdvan Metal,

Faik İçmeli ile birlikte Tekel'e ait dinlenme kampında faşistleri yetiştirmeye ve Tekel'i işgal ettirmek için hazırlamaya başladı. Dinlenme kampı tamamen faşistlerin karargahı haline getirildi, deniz mevsimi bitince de katil faşistlerin saklanma ve eğitim yeri oldu.

Rıdvan Metal bir kadın işçi kendisine karşı olduğu için hastanelik edecek derecede dövdürttü ve işten çıkardı. Buna karşılık MHP'liler işe alınıyor. Fabrikaya giren bütün yeni işçilerin faşist MİSK'e üye olmaları şart koşuyor. Faik İçmeli'nin kardeşi Hüseyin İçmeli, Yusuf ve kiralık katil Şahin işçiler üzerinde baskı kurarak MİSK'e kayıt olmaları için zorluyor. Rıdvan Metal'in karısı Şükriye Metal ise işçileri işten atma tehdidiyle zorla MHP'ye üye yapmaya çalışıyor. Rıdvan Metal'in sadık adamları MHP'nin kahve toplantılarında gidip işçiler adına faşistlere övgüler düzüyorlar. Bunlar üç-beş kuruşa satılmış halk düşmanlarıdır ve biz işçiler adına konuşamazlar. Tekel işçileri ve Ekspor Yüksek Okul öğrencileri faşistlerden hesap soracaktır.

Tekel'den İşçiler

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıçileri: Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad.38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAILY NEWS • YAZIŞMA ve ABONE: P. K. 1103 Karaköy-İST ABONE YURTIÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın İlanları: 200 lira

Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No.4 Cağaloğlu-İST • TÜR-DA, Menekşe sok. No.16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 sok. Birlik Han No.34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel cad. Zeki İğhanı No.13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı kat.3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğulu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Yurt dışı Dağıtım: ORIENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel.: 49 61 72

1978 , EMEKÇİ ÖNDERLERİNİN PROLETARYA BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞME YILI OLSUN !

1978 yılına, dünya çapında savaş ve devrim etkenlerinin yükseldiği şartlarda giriyoruz. Dünya halklarının, başta iki süper devlet olmak üzere, emperyalizme, sömürgecilğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelesi yeni zaferler kazanıyor. Hegemonyacılığa karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi adım adım gerçekleşmekte ve güçlenmektedir. Geçtiğimiz yıl, ezilen dünya halkları, sosyal-emperyalizmin gerçek yüzünü çok daha iyi kavradılar. Yeni Çarlar, tüm dünyada ve özellikle Afrika'da ağır darbeler yediler.

İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi şiddetleniyor. Sovyetler Birliği, çalınca silahlanmakta ve dünya hakimiyetini ele geçirmek için acele etmektedir. Yeni bir dünya savaşı tehlikesi geçtiğimiz yıl daha da arttı.

Uluslararası Marksist-Leninist hareket dünyanın her yerinde gelişiyor ve güçleniyor. Proletarya saflarında ortaya çıkan bölücü akım tecrit olmaktadır. Çin halkının Dörtlü Çeteyi ezmesi, çeşitli ülkelerin proletarya hareketlerinin bölücü grupların yıkması, Mao Zedung Düşüncesinin yeni bir zaferidir. Mao Zedung Düşüncesine ve Üç Dünya Teorisine sımsıkı sarılan dünya proletaryası, 1978 yılına demir gibi giriyor.

Yurdumuz bugün gittikçe derinleşen bir ekonomik ve siyasal buhran içindedir. Başlıca çelişmeler her geçen gün keskinleşmekte, iki emperyalist devletin Türkiye üzerindeki hegemonya yarışı şiddetlenmektedir. Sosyal-

emperyalistler son yıllarda yurdumuzda bazı mevziler kazanmışlardır. Fakat Yeni Çarların azgın faaliyetleri, halkımızın gittikçe şiddetlenen tepkisiyle karşılaşmaktadır. Revizyonizm ve faşizm tecrit olmaktan hızla uzaklaşmaktadır. Proletarya hareketi dışındaki bütün siyasal akımlar geriliyor veya çöküyorlar. Proleter devrimciler arasındaki bölünme ve kargaşalık ise yerini giderek birlik ve istikrara bırakmaktadır. Proletarya hareketinin siyasal itibarı yükseliyor. Kitle mücadelesinin önümüzdeki dönemde önemli bir sıçrama yapacağı görülmektedir. Birçok engelleri aştık. Ama henüz işin başındayız. Emperyalizmi, revizyonizmi ve her türden gericiyi altetmeye, dağları delmeye, denizleri aşmaya hazır olmalıyız.

Önümüzdeki görev, Marksist hareketi proletaryanın öncüsü ve halkın önderi haline getirmektir.

1978 yılında, milli bağımsızlık ve savaş karşı hazırlık mücadelemizi, özü toprak devrimi olan milli demokratik devrimi zafere ulaştırmak için, daha da güçlendireceğiz. Köylülerin toprak ağalarına ve tefecilere karşı toprak ve özgürlük için yürüttükleri mücadeleyi ve tüm halkın sosyal kurtuluş mücadelesini milli bağımsızlık mücadelesiyle birleştireceğiz. Esas darbeyi iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalistlere yöneltecek ve iki süper devlet arasındaki çelişmelerden yararlanacağız. Türkiye hakim sınıfları ile iki süper devlet arasındaki çelişmelerden de yararlanacak, Tür-

kiye hakim sınıflarını iki süper devlete karşı çıkmaya zorlayan bir siyaset izleyeceğiz.

Şimdi geniş yığınlara açılmamızın zamanı gelmiştir. Geleceğe devrimci bir iyimserlikle bakmalı ve atılım yapmalıyız. Proletaryanın öncü unsurlarını, Marksist hareketin saflarında birleştirmek için bütün olanaklardan yararlanacağız. Geniş halk yığınlarına ve özellikle halkın siyasal bakımdan uyanık kesimlerine hitap edecek olan günlük gazetemizi tüm yurda yayacağız. Dogmatizme, öznelliliğe, aceleciliğe ve dar-kapıcılığa karşı mücadele kampanyamızı yeni bir atılımla sürdüreceğiz. Proleter devrimciler arasında, doğru bir çalışma tarzı anlayışını geliştirecek ve ideolojik seviyeyi yükselteceğiz.

İdeolojik alanda, revizyonizme karşı mücadeleyi özellikle Türkiye'nin somut pratiği ile ilgili konularda yoğunlaştıracacağız. Türkiye gerçeğini araştırarak, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini Türkiye'nin somut pratiği ile kaynaştıracak, revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmi ile savaşacağız.

Gelecek, apaydınlık önümüzde duruyor. Türkiye devrimini mutlaka zafere ulaştıracacağız. 1978 yılında da, daha sonra da, büyük güçlüklerin bizi beklediğini biliyoruz. Proletarya hareketi önderliğindeki Türkiye halkı, kendi gücüne dayanarak bütün zorlukların üstesinden gelecek, emekçilerin Türkiye'sini kendi elleriyle kuracaktır. 1978, bu uzun yolda yeni bir adımdır.

EGO' daki işçi düşmanı revizyonist müdürler görevden alındı

EGO Genel Müdürü Ertuğrul Amasyalı ile İsmet Rıza Çebi (TİP İstanbul milletvekili adayı), Aykut Göker (TİP İstanbul milletvekili adayı), Osman Aybers (TİP Kars milletvekili adayı), Günay Bolazar, Bülent Vargel, Süleyman Yılmaz, Haluk Dural, Kadriye Bozkurt gibi revizyonist daire başkanları ve müdürler görevlerinden alındı. Genel Müdürlüğe Ethem Özbakır getirildi.

Dünya kadar çalışanlara baskı uygulayan, ilerici işçi ve memurları işten atan TİP'liler ve Rus Beşinci Kolunun adamları görev değişikliklerinin 'kıyım' olduğu yaygarasını kopardılar. Yeni Genel Müdüre gerici diye saldırmaya başladılar. Maceracılar da her zamanki gibi bu revizyonist koroda yerlerini aldılar.

Revizyonistler bugüne kadar EGO çalışanlarını bölmekten, grev kırıcılığı yapmaktan, binlerce liralık yolsuzluklar yaratmaktan başka ne yaptılar? EGO'ya adam alınırken 'Rusya hakkında nü düşünüyorsun?' diye soran ve bağımsızlığı savunanları işe almayacak kadar Rus usaklığına batanlar bunlar değil midir? Onlar yerlerinde durduğu sürece EGO, beslemelerin çiftliği olmaktan kurtulamaz. EGO'nun halka gerçekten hizmet götüren bir kuruluş haline getirilmesinin ön şartı TİP'lilerin ve Rus Beşinci Kolunun adamlarının buradan atılmasıdır.

TRT-DER 1.Kongresi yapıldı

TRT-DER 1.Olağan Genel Kurulu 24 Aralık günü yapıldı. Kongreye 200 den fazla TRT emekçisi ile çeşitli demokratik kuruluş temsilcileri katıldı. Toplantıda bir konuşma yapan Türk Hukuk Kurumu Başkanı Muammer AKSOY hukuken 1961 Anayasasının yürürlükte olduğunu savunarak TRT çalışanlarını ve tüm memurları 1961 Anayasasının tanıdığı sendika kurma hakkını kullanmaya çağırdı. Yapılan diğer konuşmalarda TRT-DER'in TRT çalışanlarının birliğini sağlama yönünde başarı kazandığı, kısa zamanda 900 kadar emekçinin dernek saflarında birleştiği, bu sayının süratle arttığı anlatıldı.

Kongre TRT çalışanlarını bölmek için ilk günden beri var güçleriyle uğraşan TÜM-DER ve TÜTED'in revizyonist yöneticilerinin ibret verici sonunu da vurdu. TRT-emekçilerinin TRT-DER'i yıkmak için uğraşan bunun için özel kitaplar bastıran bu memur düşmanlarını ellerinin tersiyle ittikleri gözler önüne serildi. Derneğin Erzurum Şube Başkanı kuruluş çalışmalarını sırasında 'bu derneğin paraları ile silah alacaklar' şeklinde karalamalar yürütüldüğü açıklandı. TRT çalışanlarına bölücülere karşı mücadele çağrısında bulundu. Bu sözler üyelerin coşkun alkışları ile karşılandı. Kongrede bazılarının komplocu ve bölücü tutumları tepkile karşılandı.

TRT-DER örneği emekçilerin birleşmek ve mücadele etmek istediğini gösteriyor. Ne revizyonist komplocular, ne de faşist saldırganlar bunun önüne bugüne kadar geçemediler. Bundan sonra da bir avuç kalmaya mahkumdurlar.

Askeri Savcı basının askeri mahkemede yargılanmasına karşı çıktı

3. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinde 20 ve 22 Aralık 1977 tarihlerinde dergimiz yazı işleri müdürlerinden Mustafa Tüncübaşı, Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş'ün duruşmaları yapıldı. Bu duruşmalarda avukatlar basının Askeri Mahkemelerde yargılanmasının Anayasa'ya aykırı olduğunu belirttiler ve Anayasa mahkemesine başvurulmasını istedikler. Kemal Doğan'ın duruşmasında Askeri Savcı Ali Saraçoğlu avukatların bu talebine katıldı ve şunları söyledi: "Sayın avukatın bu talebine savcılık olarak aynen katılıyorum. Basında bugüne kadar yansıyan haberlerde, memleketin en yüksek kurumları olan üniversite öğretim üyeleri, Barolar ve çeşitli derneklerin haber organlarına aktarılan görüşlerinden, Askeri Mahkemelerde Anayasa'ya aykırı olarak yargılama yapıldığı şüphesi kamuoyunda uyanıdırılmıştır."

Mahkeme, avukatların ve savcının talebini reddetti.

Askeri Mahkeme Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin kararını ciddiyetsiz olarak niteledi.

3.Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinde 22 Aralık tarihinde Mustafa Tüncübaşı'nın duruşması yapıldı. Avukatlar Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesinin bu yöndeki kararına dayanarak anayasaya aykırılık hususunu belirttiler.

Bilindiği gibi Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi 27 Ekim 1977 tarihinde Askeri Mahkemelerin sivil kişileri yargılama Anayasasının 12. ve 138. maddelerine aykırı olduğuna karar

HALKIN SESİ

M.Kemal Çamkırın serbest bırakıldı

İki aydır Diyarbakır'da tutuklu bulunan arkadaşımız M.Kemal Çamkırın serbest bırakıldı. M.Kemal Çamkırın 4 Kasım günü Diyarbakır'da yapılan Üç Dünya Teorisi konulu toplantıda konuşma yaptığı için tutuklanmıştı.

Diyarbakır'da olduğu gibi polis, çeşitli illerde yapılan Üç Dünya Teorisi toplantılarına saldırıda bulunmuş ve birçok devrimcivi gözaltına almıştı. Ancak polislin kanunsuzluğu gün geçtikçe ortaya çıkmaktadır. Zaten birçok ilde, mahkemeler gözaltına alınan devrimcileri hemen serbest bıraktılar.

26 Kasım günü Denizli'de yapılan Üç Dünya Teorisi toplantısından sonra tutuklanan tertip komitesi üyesi Mehmet Eğribaş ise halen cezaevinde bulunmaktadır. Savcılık soruşturmanın tamamlandığı gerekçesiyle M. Eğribaş'ın tutukluğunu uzatmaktadır. M. Eğribaş serbest bırakılmalıdır!

vermişti. 3. Kolordu Askeri Mahkemesi Jandarma Genel Komutanlığı Mahkemesinin bu kararını ciddiyetsiz olarak niteledi ve Anayasa Mahkemesine başvurulmasını istemini reddetti.

Aynı mahkemede Askeri Savcı Metin Yurdabak, sivil kişilerin Askeri Mahkemelerde yargılanmasına karşı çıkan eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Muhittin Taylan hakkında suçlayıcı sözler söyledi.

3. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi Anayasaya aykırı olarak basın mensuplarını yargılamakta ısrar etmektedir.

Rus Beşinci Koluna DİSK'te yol göründü

DİSK Kongresini Bulgaristan'dan yönetmeye kalkışanlar

Sahte TKP'nin sesi, "Bizim Radyo", DİSK Genel Kurulundan bir gün önce, 21 Aralıkta bir yayın yaptı. Sahte TKP'nin radyosu bu yayınında önce "Uluslararası işçi hareketinin Türkiye'deki gelişmelere verdiği büyük önem"den bahsediyor ve buna örnek olarak da Bulgaristan Sendikalar Birliği yayın organı Trud gazetesinin bir yazısını gösteriyor.

"Bizim Radyo"ya göre, Bulgaristan Sendikalar Birliği, "sendikal hareket içindeki akımları açık seçik tanımlıyor ve sendikaları sınıf uzlaşmacılığına sürüklemek isteyen sosyal reformculukla, sınıf çizgisini koruyan sendikaların arasına kesin bir çizgi çekiyor. Maden-İş sendikası da, DİSK'te sınıfsal çizginin gerçek temsilcisi olarak görülmüş."

Bizim Radyonun bu yayınından, Bulgaristan Sendikalar Birliği'nin DİSK'teki son gelişmeleri ise şöyle "tahlil" ettiğini öğreniyoruz:

"Sosyal Demokrat Sendikacılar bu yılın Ekim ayında DİSK'i sınıf çizgisinden saptırmak yeltenişinde bulundular. DİSK Genel Başkanı Türkler, DİSK sendikalarının yönetimlerinin bu gibi yeltenişlerine kesinlikle karşı çıktı."

Trud gazetesi daha sonra, Türk-İş'in durumunu da "tahlil" ediyor ve Halil Tunç'un genel grev çağrısına ve Türk-İş'e karşı saldırıya geçiyor.

Herşeyden önce, bu revizyonist sendikacılara şunu sormak gerekir: Siz, Türkiye işçi sınıfının ve DİSK'in içişlerine karışma hakkını nereden alıyorsunuz? DİSK'in içinde kimin ilerici, kimin gerici olduğuna karar vermek, sınıf uzlaşmacılığıyla sınıf sendikacılığı arasına çizgi çekmek size mi düştü? Kimin uzlaştığına, kimin sınıf sendikacılığı yaptığına karar vermeğe kalkışanlara bakın! Bulgaristan Sendikalar Birliği yöneticileri. Yani, tek görevleri, Bulgaristan işçi sınıfını Yeni Çarların tahakkümü altında tutmaya çalışan revizyonist sendika ağaları.

Dergimizin bu sayısında, DİSK Genel Kurulunun sonuçlarını vermemiz, genel bir değerlendirme yapmamız mümkün olmayacaktır. Fakat, Genel Kurulun ilk üç gününde ortaya çıkan durumu değerlendirebilir ve bazı sonuçlar çıkarabiliriz.

Genel Kurulun ilk üç günü neyi göstermiştir? Herşeyden önce şu gerçeği göstermiştir: Ertürk-Meriç-Türkler takımının meşhur "sınıf sendikacılığı" DİSK'te tepetaklak olmaktadır. Revizyonist çete, daha Genel Kurulun ilk gününden itibaren bir avuç kalmıştır.

Türkler'in acındırıcı, alttan alan, birlik-beraberlik demagogileri ile dolu açış konuşması, Hüsni Dilli'nin daha önceki üslubuna pek benzemiyordu. Nereye gitmişti şu meşhur "barış-sosyalizm-toplumsal ilerleme" nakaratı? Yumuşama-silahsızlanma-dünya sosyalist sistemi teranelerine ne olmuştu? "Uzman" kalemler bu defa o parlak Rus uşaklığı nutuklarından döktürememişlerdi. Bunun yerine, Türkler bol bol örgütün bağımsızlığından, birlik ve bütünlüğünden bahsetti. 2 yıldır bütün güçleriyle DİSK'i parçalayanlar, DİSK'te örgütsel bağımsızlık adına birşey bırakmayanlar, koskoca bir örgütü Sovyet sosyal-emperyalizminin arabasına bağlamaya kalkışanlar, iktidarın ellerinden gittiğini görünce DİSK'in örgütsel bağımsızlığını, birliğini düşünür olmuşlardı. Kısacası Türkler'in açış konuşması, revizyonist çetenin içinde bulunduğu güç durumun iyi bir kanıtıydı.

Revizyonistler, Divan Başkanlığı seçimlerinde liste çıkarmamayı tercih ettiler. Çünkü daha Kongrenin ilk gününden güçlerinin daha doğrusu güçsüzlüklerinin ortaya çıkmasını istemiyorlardı. Kimbilir, belki bazı kulis oyunlarıyla kafa sayılarını arttırabilirlerdi. Nitekim, Kongrenin birinci günü gecesi, otellerde delege avına çıktılar. Revizyonist takım bütün umudunu "gezen ve yüzen oy"lara bağlamıştı. Fakat bu umutların boş olduğu Kongrenin ikinci gününde açıkça ortaya çıktı.

Çalışma raporunun okunduğu ikinci gün revizyonist çete artık ilk günkü soğukkanlılığını kaybetmişti. Kongrenin ilk günü, uslu uslu oturup güçsüzlüklerini belli etmemeye çalışan revizyonistler, çalışma raporuna yöneltilen eleştiriler

Dünyanın en gerici hakim sınıfları arasında su sızmayanlar, Brejnev'e göbeğinden bağı olanlar, kalkmış sınıf uzlaşmacılığı üzerine ahkam kesiyor. Türkler takımını DİSK'te sınıfsal çizginin temsilcisi olarak gören bu revizyonistler, böylece hem kendi sınıf çizgilerinin, hem de Türkler'in sınıf sendikacılığının ne olduğunu ortaya koymuş oluyorlar. Varsın, bu kader ortakları birbirlerinin reklamını yapsın dursunlar. İşçi sınıfımız üç yıldır bu sınıf sendikacılarının hangi sınıfa hizmet ettiğini çok iyi öğrendi.

Bizim Radyo, Bulgaristan Sendikalar Birliğinin Türkler takımına düzduğu öv-

güleri göstererek, TİP'li sendikacılara dönüyor ve şunu söylüyor: "Bakin aklınızı başınıza toplayın. Ne de olsa siz de revizyonistsiniz. Uluslararası revizyonizmin değerlendirmelerini dikkate alın. Kılıçların Nebioğullarının yanında mı yer alacaksınız, yoksa Türkler'in yanında mı?"

TKP'li çete, DİSK kongresi için TİP'li sendikacılardan medet umuyor. Öyle bir umutsuzluk içinde ki, daha üç gün önce DİSK'ten tasfiye ettiği sendikacılara, Dinçer Doğu'lara, Özcan Keskeç'lere yalvar yakar oluyor. Boyuna, "sosyalistliklerini" hatırlatıyor. Fakat bu çağrılarının bir fayda verdiği yok.

DİSK GENEL KURULUNA KEMAL TÜRKLER'İN EMRİYLE ALINMADIK

HALKIN SESİ Dergisi ve AYDINLIK Gazetesi, DİSK Genel Kurulunu izlemek için Genel Kurul Düzenleme Komisyonu Başkanlığına başvurdu. Başkanlık, bütün misafir ve basın davetlilerinin belgelerini Kemal Türkler'in imzaladığını, AYDINLIK'a giriş kartının verilmesini de bizzat Kemal Türkler'in engellediğini belirtti. Bunun üzerine AYDINLIK Gazetesi Genel Kurulun toplandığı gün Kongre Divan Başkanlığına bir telgrafla başvurarak Genel Kurul: izlemek isteğini tekrarladı. Bu telgrafta da bir cevap verilmedi.

Revizyonistler HALKIN SESİ ve AYDINLIK'ı şimdiye kadar toplantılara almadılar da ne oldu? Gerçekleri yazmamızı önleyebildiler mi? Hayır. Revizyonist çete, iki yıldan beri düzenlediği toplantılara sadece AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni değil, kendilerinden başka kimseyi sokmama-ya çalıştı. Böylece çevirdikleri dolapların, ihanet planlarının, yedikleri milyonların gizli kalacağını sandılar. Ama işler umdukları gibi gelişmedi. Emekçilerin mücadeleleri, revizyonistlerin defterini düzürken, devrimci yayın organları işçilerin ellerinde yükseliyor. Devrimcileri kongrelere sokmayan revizyonist barikatlar birer birer yıkılacaktır.

REVİZYONİST ÇETENİN SEÇKİN KONUKLARI

Revizyonist çete, DİSK Kongresini izlemeyi Türkiye işçilerine, devrimcilere ve halka yasaklar kongreye çeşitli ülkelerin revizyonist sendikacılarını çağırıyor.

Kongrede Rusya'dan gelen Sovyet Sendikaları Merkez Konseyi temsilcisi Ayub Haydarov sosyal-emperyalistlerin dillerinden düşürmedikleri "barış, demokrasi, toplumsal ilerleme" laflarıyla dolu bir konuşma yaptı.

Revizyonist sendikacı konuşmasının başında, her zaman yaptıkları gibi Lenin ve Atatürk zamanında sosyalist Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki dostluğu istismar etti. Sonra sözü bugüne getirdi ve sosyal-emperyalistlerin Türkiye hakkındaki planlarını Brejnev'in ağzından şöyle anlattı: "Brejnev'in 25. Parti Kongresinde belirttiğine göre, Sovyetler Birliği ile Türkiye'nin başlıca olarak ekonomi alanında yaptıkları işbirliği, gittikçe politik sorunları da kapsamaya başlamaktadır."

Sovyet sendikacıları, bundan bir yıl önce, DİSK'in 10. kuruluş yıldönümü için geldiklerinde revizyonist çetenin "Yaşasın Rusya" sloganları ile karşılaşmışlardı. Bu sene ise Beşinci Kollarının içine düştüğü zavallı durumu seyretmek zorunda kaldılar.

karşısında daha fazla sabredemediler. Ertürk, kaybedeceğine anlayınca masayı devirip silahına sarılan kumarbaz edasıyla zorbalık gösterilerine girişti. Revizyonist sendika ağalarının ona buna saldırıp kavga çıkartmaya çalışmaları, çetenin aczinin en açık göstergesiydi. Bu yöntem, bütün halk düşmanlarının, bütün gericilerin sıkıştıkları zaman başvurdukları bir yöntemdir. Ama hiç bir zaman da kâr ettiği görülmemiştir. Bu kabadaylık gösterileri, Ertürk takımına da bir yarar sağlamadı. Kongrenin ikinci ve üçüncü günü boyunca yapılan oylamalarla hep azınlıkta kaldılar ve tecrit oldular.

Meşhur "uzman" Hüsni Dilli tarafından hazırlanan rapor, DİSK'in çalışma raporundan ziyade, revizyonist çeteye düzülüş bir methiyeye benziyordu. Yürütme ve Yönetim Kurulu üyelerinin birçoğu, bu raporun DİSK'in Yürütme ve Yönetim Kurullarından geçmeden Kongreye getirildiğini belirttiler ve itiraz ettiler. Kemal Türkler'in bu itirazlara cevabı ise şuydu: "Evet, çok aceleye geldi. Karar organlarından geçiremeden Kongreye getirdik. Ama fazla büyütmeviz arkadaşlar, olur böyle şeyler." Bu cevap bazı delegelere, iki yıl önceki 5.Genel Kurulu hatırlattı. O zaman da Türkler, raporların hazırlanmasının aceleye geldiğini, karar organlarından geçirilemediğini söylemişti.

Daha sonra, Hakkı Öztürk söz alarak DİSK kasesından, Politika'ya, İSTA'ya aktarılan paraların, DİSK-KENT'te yenen milyonların hesabını sordu. Revizyonist çetenin yolsuzluklarını, yaptıkları usulsüzlükleri açıkladı. Revizyonistler, Hakkı Öztürk'ün ve kendilerine muhalefet eden diğer bazı delegelerin, delegeliklerini düşürmeye çalıştılar. Fakat bu girişimleri de Genel Kurul tarafından reddedildi.

DİSK 6. Genel Kurulu daha devam etmektedir. Gündeme göre, bundan sonraki günlerde, revizyonist çetenin iyicilik raporu ve UDC üzerine tartışmalar devam edecektir. Fakat şimdiden görülen şudur ki, iki yıldır Konfederasyonun başına musallat olan Ertürk-Meriç-Türkler çetesi DİSK'ten gidicidir. Onların bu iki yıl boyunca işledikleri suçların hesabını vermeleri ise bu Genel Kurulda bitmeyecek, yıllarca sürecektir. Bu hesap, asıl, işçi sınıfının katıldığı kongrelerde istenecektir.

Cezayir Genel İşçiler Birliği Temsilcisi

SADIK ALLAVA:

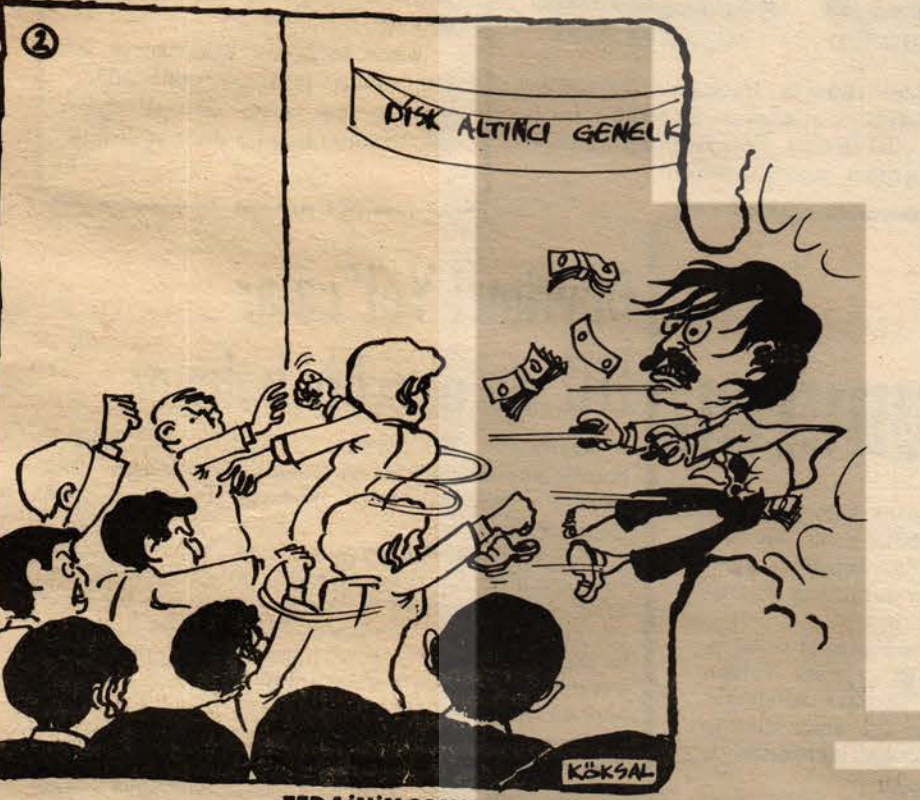
Aydınlık muhabirleri Cezayir Genel İşçiler Birliği Temsilcisi Sadık Allava ile kaldığı otelde bir röportaj yaptılar. Görüşme bittikten sonra konuk sendikacıyla birlikte otelden ayrılan arkadaşlarımız, DİSK'in görevlendirdiği bir revizyonistle karşılaştılar.

Revizyonist görevli, muhabirlerimizin AYDINLIK gazetesinden olduğunu öğrenince neye uğradığını şaşırıldı. Kızardı, bozardı ve "nasıl olur, izin aldınız mı? Ben onun sorumlusuyum. Benden izin almadan nasıl röportaj yaparsınız" diye bağırma-ya başladı. Muhabirlerimiz, "Biz kendisinden randevu aldık. Herhalde kiminle konuşacağına kendisi karar vermedir" diye cevap verdiler ve otelden ayrıldılar.

Revizyonistler işçileri kafeslere, konserve kutularına koyma alışkanlığını yabancılara da uygulamaya çalışıyorlar. Onların başlarına da bekçiler dikiyor ve kimseyle konuşmama-ya çalışıyorlar.

BREJNEV'İN FEDAİSİ

FEDAINİN SONU...

YENİ EKONOMİK DÜZENE KATKIDA BULUNMAK ÜLKEMİZİN AMACIDIR

Aşağıda, AYDINLIK muhabirlerinin Cezayirli konukla yaptıkları röportajı sunuyoruz.

Uluslararası düzeyde Cezayir, sömürgecilğe, yeni-sömürgecilğe Siyonizme ve emperyalizme karşı dayanışmanın güçlenmesi için çaba harcamaktadır. Ulusal Kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi veren halklara karşılıksız destek olmak ve dünyada Yeni Bir Ekonomik Düzenin kurulmasına katkıda bulunmak Ülkemizin vazgeçilmez bir amacıdır."

Sadık Allava'nın DİSK 6. Genel Kurulu'nda yaptığı Konuşma'dan

AYDINLIK - Ülkenizdeki sendikal hareketin geçmişi ve temel ilkeleri hakkında bilgi verir misiniz?

- Cezayir Genel İşçiler Birliği, milli bağımsızlık savaşı sırasında doğdu. Bunun için sendikamız gerek Asya'da gerek Afrika'da gerekse Latin Amerika'da verilmekte olan kurtuluş mücadelelerini destekler. Sendikamız aynı zamanda emperyalizme, siyonizme, sömürgecilğe ve her türden yeni-sömürgecilğe karşı mücadele eden demokratik güçlerin bir parçasıdır. Ülke içinde de insanın insan tarafından sömürülmesinin son bulması için mücadele eder.

Biz hiç bir uluslararası konfederasyona üye değiliz. Ancak bölgesel sendika örgütlerine üyeyiz. Örneğin Uluslararası Arap Sendikaları Konfederasyonu, Afrika Sendikalar Birliği Örgütü gibi.

AYDINLIK - Bir Üçüncü Dünya ülkesinin sendikacısı olarak, sizce sendikaların ülkenin milli bağımsızlığının ko-

runması ve kazanılması mücadelesindeki yeri ve önemi nedir? Uluslararası sendikal birlik nasıl olmalıdır?

- Sendikamız her şeyden önce az gelişmişlikten yeni kurtulan ülkemizi inşa etmek ve geliştirmek için mücadele eder. Bu mücadelede bize yol gösteren düşünce, sosyalizmdir. Biz aynı zamanda Yeni Bir Ekonomik Düzen için mücadele ediyoruz. Sendikamız kurtuluşu sonra kazandığımız bağımsızlığımızı korumak için ve halkımızın çıkarları için mücadele ediyor. Tabiidir ki, aynı amaçlar doğrultusunda ve kendi halkının çıkarları için mücadele eden çeşitli ülkelerin sendikaları ile dayanışmayı güçlendirmeye de çalışmaktayız. Bizce gelişmiş ülkelerin işçileri de emperyalizmin, burjuvazinin ve kapitalizmin baskısı, sömürüsü altındadır. Onların Üçüncü Dünya ile, gelişmekte olan ülkelerin işçileriyle birleşmelerinde yarar vardır.

Elektrometal'de grev oylaması: İŞÇİLER REVİZYONİST ÇETEYE HAYIR DEDİ

Geçen hafta Elektrometal Fabrikasında grev oylaması yapıldı ve işçiler "greve hayır" dediler. Böylece Maden-İş burada toplu sözleşme yetkisini kaybetti.

Revizyonistler, 18 Aralık günü Elektrometal işçilerinden 350 kadarını, Maden-İş 14. Bölge binasında topladılar. Revizyonist sendikacılar, beş aydan beri toplu sözleşmeye oturduklarını, şimdiye kadar bir anlaşma sağlanmadığını, greve gidileceğini, bu grevin de MESS grevine dahil olduğunu söylediler. Grev süresince ödenecek para konusunda da, diğer MESS grevlerinde olduğu gibi bir buçuk ayda bin lira vereceklerini belirttiler. Ayrıca "greve evet" diyeceklerine dair işçilere tek tek yemin verdirmeye kalktılar.

Bu tür yeminler, işçilerin hafızasında hâlâ tazeliğini koruyan sayısız revizyonist ihaneti unutturamazdı. 1974-75 yıllarında 18 ay grev yapan Elektrometal işçileri, Maden-İş'in grevi nasıl sattığını, 180 işçinin nasıl sokağa atıldığını yaşadılar. 1976'da DGM direnişi sırasında, revizyonistlerin işçileri nasıl "genel yas" ninnileriyle uyutmaya çalıştıklarını ve sonunda Elektrometal'den 11 devrimci işçinin atılmasına Maden-İş'in nasıl seyirci kaldığını gördüler.

Bugün de işçiler aynı şeyleri görüyorlar. Rus uşakları MESS grevindeki binlerce işçiyi kendi kaderleriyle başbaşa bıraktılar. MESS patronlarıyla kapalı kapılar ardında karanlık hesaplar yapıyorlar. Ertürk-Meriç-Türkler çetesi, Doğu Almanya'daki efendilerinden son aldıkları talimata göre, binlerce işçinin kaderiyle ilgili yeni oyunlar hazırlıyorlar.

Elektrometal'de grev oylamasının yapıldığı gün "greve hayır" diyen işçiler aslında revizyonist çeteye hayır diyorlardı.

Grevdeki İbrahim Etem İşçileri: "MÜCADELEMİZ ZAFERLE BİTENE KADAR DIŞARDAYIZ"

14 Aralıktan beri grevde olan, Petrol-İş sendikasına bağlı İbrahim Etem fabrikası işçileri ile HALKIN SESİ dergisi adına görüştük.

Soru: Grevin sebeplerini anlatırmısınız?

"Patron bizim istediğimiz sendikayı tanımadı. Sözleşme çağrılarımıza cevap vermedi. Dolayısıyla grev hakkımız doğdu. Patron astığımız grev kararını yırttı. 'Benim işim greve gitmez' diyerek grev oylaması istedi. Grev oylaması yaptık ve kazandık. Patron buna rağmen masaya oturmadı. Baskıları artırdı. Bir kadın arkadaşımızın üzerine adam gönderip kavgaya kışkırttı. Sonra 17. maddeye göre tazminatsız işten çıkardı. 'Hammadde yokluğu var, tensikat yapıyorum' diye bir kulp taktı ve sendikalaşma mücadelesine önderlik eden arkadaşlardan 38 kişiyi attı. Hemen akabinde 40 kişi aldı. Oysa yasaya göre tensikattan sonra altı ay işçi alamaz. Bu tür baskılarla sendikal hareketi kırma sevdasına kapıldı. Ama tam tersi oldu. Arkadaşlar kamçlandı. Sendikalaşma hızlandı. Bunun üzerine 17 kişi daha attı. Biz de greve çıktık."

İşçilere DİSK'in bugünkü yöneticileri hakkında ne düşündüklerini sorduk. Bir işçi şunları anlattı:

"Biz bazı DİSK yöneticilerinin bir tokadı yedik. Eskiden Kimya-İş burada güçlüydü. Siyasi görüşleri farklı olduğu için bu yöneticiler Kimya-İş'in içine

Petkim'i, Atom-İş'i sokarak Kimya-İş'i tasfiye ettiler.

Doğu İlaç fabrikasında da siyasi görüşlerinden dolayı beş temsilciyi sendikadan ihraç ettiler. Patron da temsilcileri işten attı. Bu bakımdan biz bu yöneticilerin karşısındayız."

Başka bir işçi: "Zaten başımızdaki müdürler iki tane subay. Erlere yaptıkları eziyeti bize de yapmak istediler. Fabrikayı kışla sandılar.

İşçiler ücret artışlarının yanı sıra grevin en temel talebinin iş güvenliği olduğunu söylediler. Yaşlı bir işçi bunu şöyle açıkladı:

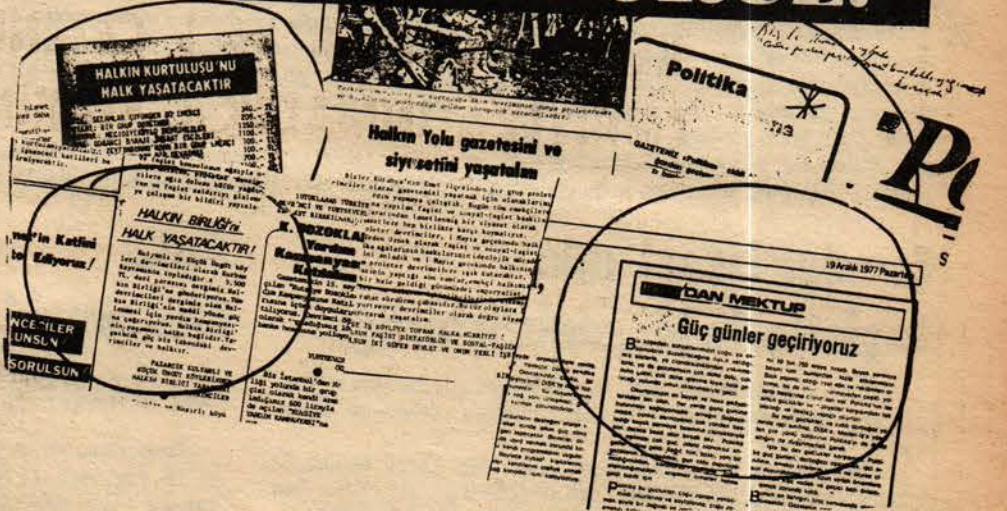
"1950'den beri burada çalışıyorum. Öyle günler gördük ki haftalarca para almadan çalıştık. Sonunda mükafatımız işten atılmak oldu."

Şöze karışan bir kadın işçi de: "En başta iş güvenliği. Herşeyden önce iş güvenliği!" diyerek işçilerin ortak isteğini dile getirdi.

İşçilere yakında çıkacak olan günlük AYDINLIK gazetesinden de bahsettik. Bunu ilgi ile karşıladılar. "Ne zaman çıkacak? Adı AYDINLIK mı olacak? Bir an önce çıkartın" "Böyle bir gazetenin çıkması şart zaten" diyerek gazeteyi sevinçle karşıladıklarını belirttiler.

Ayrılırken grevle ilgili son sözü "Mücadelemiz zaferle bitene kadar dışardayız." diyen bir kadın işçi söyledi. Kendilerini sık sık ziyaret etmemizi isteyen işçiler bizi türkü ve marşlarla uğurladılar.

Revizyonistlerin feryadı: "BATIYORUZ!"

Politika gazetesinden, Üçlü Oportünist Blokun dergilerine kadar bütün revizyonistler ve oportünistler bugün aynı feryadı yükseltiyorlar: "Batıyoruz, güç günler geçiriyoruz, lütfen bizi kurtarın!"

Halk içinde hiçbir gücü olmayanlar elbette ki yaşayamazlar. Halk düşmanları çöküşe giderken, devrimci fikirler halk içinde serpilip geliyor.

Politika'nın revizyonist yazarı gazetenin iflasına özür olarak "DİSK'ten devralırken gazete zaten borç yüklüydü" diyor. Bu borç dedikleriniz nedir? İSTA'ya ödenen, Oya Baydar ve Aydın Engin'in iç ettiği paralar mı? İşçilerin sendika kasalarını boşaltanlar bugün kalkmış yavuz hırsız misali baskın çıkmaya çalışıyorlar.

Faşistlerin son saldırılarında dört devrimci daha şehit oldu

MHP'li komandolar Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunda kantinde oturan öğrencilere bıçak, zincir ve sopalarla saldırdılar. Olay sırasında kalbinden bıçakla yaralanan Fevzi Azırcı adlı devrimci öğrenci şehit oldu. Üç öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı. Fevzi Azırcı ölmeden önce kendisini bıçaklayan Ahmet Malkan adlı MHP'li komando olduğunu söyledi. Olay sırasında polis, Fevzi'ye saldıran faşist katil Ahmet Malkan'a "vur öldür onu" diye bağırdı. Bununla da yetinmeyen polis, yaralı olan Fevzi'yi coplamaya başladı. Katil ve suç ortakları belli olduğu halde saldırıya uğrayan bazı öğrenciler gözaltına alındı.

Sabahın erken saatlerinde cenaze için okula gelen öğrencileri polis dağıtmaya çalıştı. Kısa zamanda kalabalık bir kitle halinde okula giren öğrenciler forum yaparak olayı protesto ettiler. Cenaze Taksim'e götürülürken yolda, Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisi Mustafa Saraçoğlu'nun Üsküdar-Bağlarbaşı durağında komandolar tarafından öldürüldüğü haberi geldi.

Öğrenciler yol boyunca "Bağımsız

Türkiye", "Fevziler Ölmez", "Mustafalar Ölmez", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarını atarak Eminönü'ne kadar yürüdüler. Saygı duruşunda bulunduktan sonra dağıldılar. Fevzi Azırcı'nın cenazesi daha sonra memleketi olan Kırklareli'ne gönderildi.

ANKARA'DA BOMBALANAN KAHVEDE YARALANAN İKİ GENÇ ÖLDÜ

Maltepe'de bir kahvenin polis tertibi sonucu bombalanması olayında yaralanan Mustafa Sarı ve Adnan Şahingöz öldüler. Öldürülen iki öğrenci Yükseliş Mühendislik Mimarlık Yüksek Okulunda okuyorlardı.

Arkadaşlarının ölüm haberini duyan Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi ve Yüksek Okulu öğrencileri Hacettepe Hastahanesine doğru bir yürüyüş

yaptılar. Burada Hacettepe öğrencileri, personeli ve asistanları ile birlikte bir forum düzenlediler. Forumda faşist tertipler ve katliam protesto edildi.

ADNAN ŞAHİNGÖZ

MUSTAFA SARI

ÖĞRENCİ VELİLERİ FAŞİSTLERİN ADMMA'YA SALDIRISINI PROTESTO ETTİ

Yükseliş'te okuyan öğrencilerin aileleri ile Öğrenci Velileri Derneği Genel Başkanı Sevim San ve Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız 21 Aralık günü okulda bir basın toplantısı düzenlediler. Toplantıya katılanlar iki kişinin ölümü ve 56 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan faşist saldırıyı protesto ettiler. Toplantıda bir konuşma yapan Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız, tecrit olan faşistlerin, daha da azgın saldırılara giriştiğini söyledi. Faşistlerin okulları kapatmak için tertipler hazırladığını anlatan Yıldız, devrimcilerin okulların açık tutulması için çalışması gerektiğini belirtti.

Basın toplantısı bittikten ve faşist saldırı sırasında şehit edilen gençler için saygı duruşu yapıldıktan sonra topluca derslere girildi.

İSTANBUL DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ KURULDU

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği on gün önce kuruldu. Dernek Başkanı Bülent Baş basına yaptığı açıklamada DGB'nin amacını şöyle anlattı:

"Faşist işgal altındaki okullara binlerce genç gidememekte, gidenler huzur içinde eğitim yapamamaktadır.

"Kendilerine devrimciyiz diyen maceracı grupların izlediği siyaset ve eylem çizgileri faşistlerin öğrenci gençliğe saldırıları için zemin hazırladı. Birçok okulun faşist işgal altına girmesine neden oldu. Keskin şarjlar atarak, öğrenim özgürlüğü ile ilgili olmayan boykotlar yaparak gençlik kitesini dağıttılar. Faşistleri okula almaya

çağz' diyerek, onları okula giremeyen mağdur öğrenci pozuna girmelerini sağladılar.

"Okullarda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlamak, ancak, ölmek ya da yaralanmak korkusu duymadan kimliği olan her öğrencinin okula gitmesi temelinde birleştirmekle sağlanır.

"Devrimci Gençlik Birliği öğrenim özgürlüğünü, can güvenliğini sağlamak, okulların demokratik ve özgür öğrenim kurumları haline gelmesi için mücadelede gençlik yığınlarını birleştirmek ve önderlik etmek amacıyla kuruldu.

"DGB, fikirlerinden dolayı öğrencilerin okula alınmaması ile mücadele edecek, gençliği

bölme çabalarına karşı çıkacaktır. Maceracıların yanlış siyasetleriyle, gençliği faşistlere karşı zayıf düşüren tutumları ile mücadele edecektir.

"DGB, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü uğruna verilen mücadeleyi ülkemizi köleleştirmeye çalışan iki siper devlete karşı bağımsızlık mücadelesiyle birleştirecektir.

"Yüksek öğrenim gençliği; can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlamak ve ülkemizi iki siper devlete karşı savunmak için DGB saflarında birleşelim!"

İstanbul DGB'nin adresi şöyledir: Küçük Langa Cad. Pelin Apt. 90/8 AKSARAY

Devrimci Yol'cular İTÜ'de gençliği bölüyor

Faşistlerin 15 Aralıkta Ankara'da bir kahveye bomba atarak 2 öğrenciyi öldürüp, 56 öğrenciyi yaralamalarını protesto etmek amacıyla İTÜ'de bir forum düzenlendi.

İTÜ-DER yönetimindeki Devrimci Yol'cular, yapılacak forumda Devrimci Gençlik Birliği üyelerine söz hakkı verilmeyeceğini açıkladılar. Biz, böyle bir kararı tanımayacağımızı, forumlarda isteyen bütün öğrencilere söz hakkı verilmesi gerektiğini söyledik. Toplantıya katılanlar, Devrimci Yol'cuların bu tutumuna karşı çıktılar ve tepki gösterdiler.

Devrimci Yol'cular tepkileri bastırabilmek için proleter devrimciler hakkında yalanlar söylemeye başladılar. Fakat bu yalanlar da tepkileri yatırtmaya yetmedi. Söz almak isteyen birçok öğrenciye söz vermediler. Gerekçe olarak da, forumlarda ancak grupların konuşabileceğini söylediler. Gençliğin görüşlerine değer vermeyen bu anlayış, onları daha da teşhir etti.

Devrimci Yol'cuların bu tavırları en çok faşistlerin ve revizyonistlerin işine yarar. Çünkü onlar gençliğin bölünmesini isterler. Biz gençliğin bölünmesine yarayacak her türlü karar ve eylem kararlılıkla karşı çıkacağız. Bütün öğrenciler okulla ilgili olarak alınacak her türlü kararda söz sahibi olmalıdır. Okulumuzda herkesin rahatça görüşlerini açıklayabileceği bir ortam sağlamak için mücadele edeceğiz.

İTÜ'deki DGB Üyeleri

GAZETECİLİK YÜKSEK OKULUNDA MACERACILIK TESLİMİYETE DÖNÜŞTÜ

Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Kurtuluş Sosyalist Dergi taraftarları, Gazetecilik ve Hakla İlişkiler Yüksek Okulunda, izledikleri maceracı siyasetle gençliği bölüp dağıttılar, sonrada 'gücümüz yok' diyerek okulu terk ettiler.

Maceracılar, faşistlerin saldırılarına karşısında gençliği seferber etme yerine, faşistlerle diüelloya girdiler. Bütün öğrencilere yönelen saldırılara, "biz dışarıda cevap veririz" diyerek gençliği mücadelenin dışına ittiler. Bu, okulumuzdaki mücadeleyi gerilettiler. Bir çok arkadaşın mücadeleden

kopmasına yol açtı. Okula devam eden öğrencilerin sayısı da düştü. Maceracılar yalnız kaldılar. Kendi arkadaşlarından bile tecrit oldular. Maceracılar şimdi de 'gücümüz yok' diyerek okula gitmemeyi savunuyorlar. Okulumuzdaki bu durum öğrenim özgürlüğü mücadelesi yürüten bütün öğrencilere maceracılığın teslimiyete nasıl dönüştüğünü göstermesi bakımından bir deney olmalıdır.

Biz GHİYO öğrencileri olarak bütün bunlardan can güvenliği öğrenim özgür-

lüğü için ancak öğrencilerin katılacağı bir mücadele ile sağlanabileceği sonucunu çıkartıyoruz. Bu ise, sağlam bir kitle çizgisi izlemekle gerçekleşebilir. Kimliği olan herkes ölmek ya da yaralanmak korkusu olmadan okullara girebilmelidir, siyasetini savunmadan kitle çizgisi izlemek mümkün değildir.

Gençliğe can güvenliği, öğrenim özgürlüğü.

Gazetecilik Yüksek Okulu Gündüz Bölümü Öğrencileri

Esenler Lisesi'nde faşistlerle idarenin işbirliği

Faşist komandolar, idare ile işbirliği halinde bize saldırıyorlar. Okulumuzu faşist bir kamp haline getirmeye çalışıyorlar.

Müdür İsmail Bayraktar, öğretmenlerden Eşref Tarcan ile Hikmet Solan Ülkü Ocakları'nın düzenlediği saldırıların baş destekçileridir. Bunlar notu bir baskı aracı olarak kullanıp bizi faşistlerin güdümüne sokmaya çalışıyorlar. Ülkü Ocakları öğrencilere, yazılılara girmeseler bile iyi not vererek faşistliği cazip hale getirmeye çalışıyorlar. Yurtsever öğretmenlerimiz için vatan haini diyerek onlar hakkında antipati yaratmaya çalışıyorlar. Bu, öğretmenlerimizin sürülmesi için girişimlerde bulunuyorlar.

Esenler Lisesi Öğrencileri.

Polis Devrimci Liseliler Birliği ile iki derneği kapattı

Polis, İstanbul'da Devrimci Liseliler Birliği (DLB) yi demekte 18 yaşından küçük iki konuşun bulunmasını bahane ederek kapattı. Aynı gerekçeyle Bakırköy Halk Kültür Derneği (BAK- DER) ve Kartal Halk Eğitim Derneği de kapatıldı.

Polis yaptığı baskılarda bu derneklere bulunan bütün kitaplara el koydu ve orada bulunanlara hakarete bulundu.

DLB'nin kapatılması liseli gençliğin örgütlenme özgürlüğüne yapılan yeni bir saldırıdır. Halkın örgütlenmesi hiçbir gerekçeyle baskı altına alınamaz.

DÜZELTME

Dergimizin geçen sayısında yayımlanan "Ankara'da Gençlik Forumu" başlıklı yazıda anlam değişikliğine yol açan bir dizgi hatası olmuştur. Yazının ikinci ve üçüncü pragraflarının bir bölümünü düzelterek yayımlıyoruz.

"... Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesi örgütlü bir şekilde başarıya ulaştırılabilir. Bugün faşist işgalleri kırmanın da, can güvenliğini sağlamanın da tek yolu 'Şebekesi Olan Herkes Okula Girebilmelidir' siyasetini savunmaktır. Bir avuç faşisti ancak bu şekilde tecrit edebiliriz"

"Daha sonra söz alan ODTÜ'lü bir devrimci faşistleri okullara sokmayarak can güvenliğinin sağlanamayacağını söyledi ve şöyle dedi: ..."

Sovyet ekonomisi heyeti Ankara'da

Türkiye tarihinde görülmemiş soygun

Hükümetlerarası Türk-Sovyet ekonomik işbirliği karma komisyonu 22 Aralık'ta Ankara'da toplandı. Sovyet ekonomik heyeti toplantı masasına 22 yeni proje ve 7 milyar dolarlık yatırım teklifiyle oturdu. Bu teklifte, 5 linyit işletmesi, 4 baraj, 4 hidroelektrik santral, 2 termik santral, 1 sinter magnezit ve refraktör, Kayseri turbiyerleri, hidrojen peroksit fabrikası, İzmir Aliaga petrol rafinerisinin kapasitesinin 2 kat artırılması, Seydişehir Alüminyum tesisi kapasitesinin iki kat artırılması, Karadeniz petrol rafinerisi, ve Hopa-Batum enterkonnekte enerji hattı yapımı projeleri var. Bütün bu proje programının yatırım tutarı 7 milyar dolar. Sovyetler Birliği projelerin gerçekleştirilmesi için 4,5 milyar dolar kredi veremeyi garanti etti. Ve böylece Türkiye tarihinde görülmemiş bir soygunun tezgahı kurulmuş oldu. Bir tek yabancı devlet, bir tek görüşmede 7 milyar dolar tutarında yatırım yapmayı ve bu yatırımlar için gereken 4,5 milyar dolar dış borcu vermeyi üstlendi. Böyle bir teklif ve bu teklifin Türkiye ekonomisine getirdiği yük, Türkiye tarihinde ilk defa görülmemişdir.

1977 rakamlarına göre, Türkiye devletinin uluslararası kredi kuruluşları, yabancı devletler ve özel yabancı firmaların tümünden şimdiye kadar almayı garanti ettiği toplam borç miktarı 4 milyar 943 milyon dolar. Aynı gösterge içinde Türkiye devletinin Amerika Birleşik Devletleri'ne olan toplam borcu ise 1 milyar 253 milyon dolar. Türkiye devletinin 1963-1975 yılları arasında resmi ve özel tüm yabancı sermaye kaynaklarından sağladığı toplam kredi miktarı 4 milyar 266 milyon dolar. Dünya bankasının Türkiye ile ilişkisi kurduğu günden bu yana verdiği kredi tutarı, 1,5 milyar dolar. Sovyetler Birliğinin 22 Aralıkta Türkiye'nin önüne koyduğu teklif ise 7 milyar dolarlık yatırım ve 4,5 milyar dolar kredi.

Bu derece büyük ve doğrudan bir soygun tezgahı Türkiye'de ilk defa Sovyetler Birliği sayesinde kurulmuş oldu. Bu soygunun yalnızca faizi, ortalama yüzde 3 hesabıyla, yılda 135 milyon dolar. 1977 rakamlarına göre, Türkiye devletinin aldığı tüm borçların toplam faizi 220 milyon dolar. Doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının kar transferleri tutarı ise 70 milyar dolar. Oysa, Sovyetler Birliği'nin tezgahladığı soygunun sonucunda Türkiye'ye yalnızca Sovyetler Birliği'ne yılda 135 milyon dolar faiz ödeyecek. Bu soygun tezgahının sonucunda Türkiye'de artık bebekler bile Sovyetler Birliğine 2250 lira borçlu doğacak. Kırk milyon Türkiye halkının her ferdi, sırtında Sovyetler Birliği'ne olan 2250 liralık borcunu taşıyacak. Üstelik bütün bu hesaplamalar yüzde 3 faiz oranına göre yapıldı. 1967'de yüzde 2,5 faizle kredi veren Sovyetler Birliği, 1975'de faiz oranını yüzde 3-4'e çıkardı. Bu yeni kredilerin yüzde kaç faizle geri ödeneceği henüz belli değil.

Ote yandan, karma komisyonun Sovyet ekonomik heyeti başkanı Skackov bu kadar "yardımla" yetinmeyeceklerini açıkladı: "... her iki taraf isterse, yeni alanlarda işbirliğimizi geliştirebiliriz." Skackov'un konuşması devam ediyor: "... kurulan İskenderun Demir-Çelik tesisleri, Seydişehir Alüminyum tesisleri başarılı bir şekilde çalışıyor. Bu alanlarda yaptığımız verimli işbirliği sırasında birbirimizi daha iyi tanımış oluyoruz. Skackov konuştuğu kendi kendini ele veriyor: "İskenderun Demir-Çelik sanayi ile Seydişehir Alüminyum tesislerinin bazı zorluklarla karşı karşıya olduklarını öğrendim. Bu zorlukların aşılması için yardımcı olacağız." Sizin "yardım" ettiğiniz her alanda Türkiye ekonomisi batağa saplandı bay Skackov. Türkiye, ancak taşınızı tarağınıza toplayıp sizi evinize gönderdikten sonra zorlukları aşmaya başlayabilir. Yalnız, Skackov'un şu tespiti doğru: Gittikçe birbirimizi daha iyi tanıyoruz. Türkiye halkı, ne kadar azılı soyguncularla karşı karşıya olduğunu gün geçtikçe daha iyi kavıyor.

Skackov'un susmaya niyeti yok: "... karşı karşıya olduğunuz sorunlar-

dan en önemlisi enerji konusudur. Zannedirim bu bakımdan size yardımcı olabileceğiz." İşte, Sovyetler Birliği'nin asıl hedefi. Batı'dan Bulgaristan kanalıyla, Doğu'dan Hopa-Batum enerji nakit hattı kanalıyla Türkiye'nin enerji sistemini kısıtlamak için. İktisadi bağımsızlığın en temel unsuru elektriğin şaltlarını Yeni Çarlar'a teslim eden MC, şimdi de Türkiye'nin petrol ihtiyacını Sovyetlerin denetimine teslim etmeye hazırlanıyor. Her yönden batağa saplanmış olan MC, enerji buhranından kurtulmak için Sovyet tekelini yöneticilerinin vereceği petrolten medet umuyor. Sovyet Ekonomik Heyeti ise, Türkiye halkının artık yakından tanıdığı, bilinen taktiğine başvurmaya devam ediyor. Bu taktik, Türkiye için hayati önem taşıyan petrolü "siyasi belgenin" dayatılması için araç olarak kullanma taktiği. Ruslar, "yardım" adı altında ekonomimizin can damarlarına el atarak, Türkiye'yi kendilerine muhtaç hale düşürmek ve böylece siyasi tahakkümleri altına almak amacındalar. MC'nin ekonomimizi içine düşürdüğü durum, Rusya'nın ekmeğine yağ sürüyor ve amaçlarında ilerlemesini sağlıyor. Bakan, karma komisyon Türk ekonomik heyeti başkanı Selahattin Kılıç ne diyor: "... Sovyetler Birliği'nin bu anlaşmaya verdiği önemi komisyonu teşkil eden seçkin üyelerin şahsiyetlerinden anlıyor ve büyük memnuniyet duyuyoruz." HALKIN SESİ daha önceki yazılarında Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile imzaladığı ekonomik anlaşmalarda yetkili siyasi kişileri kullandığını, Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki emellerinin esas olarak siyasi niteliğe taşındığını açıklamıştı. Anlaşılan bu özellik Selahattin Kılıç'ın da dikkatini çekmiş. Ama önemli bir farkla: Selahattin Kılıç bundan memnuniyet duyuyor!

Durumdan memnuniyet duyan yalnızca Selahattin Kılıç değil. Moskova radyosu da durumdan pek memnun. "1977 yılı Türk-Sovyet ilişkileri için verimli bir yıl oldu" diye yayın yaparak memnuniyetini ortaya koyuyor. Avrupa'dan yüzde 0,85 faizle kredi al, sonra Türkiye'ye yüzde 3-4 faizle kredi ver. Türkiye'nin tarım ürünlerini, hammaddelerini ucuzca kapat, sonra yüksek fiyatla Avrupa'ya sat. Bir işe yaramaz hurda parçaları için her yıl 135 milyon doları cebe at. Bundan daha "verimli işbirliği" nerede görülür.

Üstelik Türk ekonomik heyeti başkanı "verimli işbirliği" yaratabilmek için Sovyet heyetinden daha fazla çırpıyor: "... Yapılacak projelerin toplam maliyetini 7 milyar dolara ulaştırmakta olduğuna ve bu miktarın önemine dikkatinizi çekerim. Ancak gönülümüz bu gelişmelerin çok daha yüksek düzeyde olmasını arzu etmektedir." Türk ekonomik heyeti başkanının gönül arzusu Türkiye halkının nefretini uyandırıyor. Şimdi bütün yurtseverlerin bu ağır soygun tezgahına karşı seslerini yükseltmelerinin zamanıdır. Kimse, yoksul halkımızın milyarlarca dolarlık borç yükünün altına girmesine seyirci kalamaz. Bütün devrimcileri ve yurtseverleri bu soygun anlaşmasına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

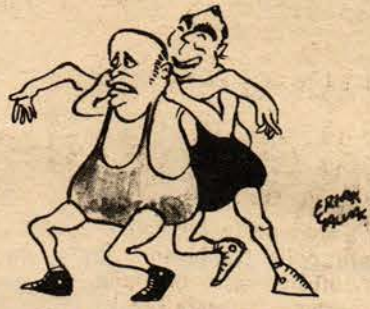
Bu hafta kampanyamıza 423 yurttaş katıldı. Elimize ulaştırılan imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İSPARTA: Gelendost'tan 155, İSTANBUL Okmeydanı'ndan 89, Hürriyet gazetesi işçilerinden 20 olmak üzere toplam 109, TRABZON: Çoğu öğrencilerden 48, GİRNE:

İstanbul	10.939	Manisa	2.635
Ankara	10.178	Muğla	2.316
Tunceli	7.098	Hatay	2.300
K. Maraş	6.916	Malatya	2.042
İzmir	6.683	Konya	1.903
Adana	4.822	Denizli	1.630
G. Antep	4.743	Diyarbakır	1.614
Sivas	2.929	Trabzon	1.490
Erzincan	2.827	Bolu	1.271

1967 TÜRKİYE-SSCB BAZI SINAYİ TESİSLERİN YAPIMI ANLAŞMASI

1975 TÜRKİYE-SSCB EKONOMİK İŞBİRLİĞİNİ SÜRDÜRME ANLAŞMASI

1977 TÜRKİYE-SSCB EKONOMİK İŞBİRLİĞİNİ GELİŞTİRME ANLAŞMASI

RUSYA TÜRKİYE'YE GÜREŞTE İŞBİRLİĞİ TEKLİF ETTİ - Basından

Sosyal-emperyalistlerin THY'na attığı çengel

Geçen hafta içinde THY Yönetim Kurulunda yeni bir uçak anlaşmazlığı patlak verdi. Genel Müdür Nurettin Erguvanlı ile yönetim kurulunun diğer üyeleri birbirlerini suçladı. Tartışmanın ana noktası Türk Hava Yollarına uçakların hangi ülkeden alınacağıydı. Erguvanlı ile yönetim kurulunun birbirine girmesine yol açan mesele artık Sovyetler'in de uçak piyasasına el atmalarıydı. Yıllardan beri Amerikan sivil havacılık şirketlerine bağlı olarak çalışan THY'de Rusya'dan alınacak uçak meselesi şiddetli bir pazar kavgasına yolaçtı. Bu yaz Sovyetler Birliği'ne gidip uçak konusunda incelemelerde bulunan ve Bulgarlarla ortak bir nakliye şirketinin sahibi bulunan, THY Yönetim Kurulu Başkanı Nihat Kürşat ile diğer yönetim kurulu üyeleri Rus uçaklarının alınması yönünde görüşlerini belirttiler. Nurettin Erguvanlı buna karşı çıkarak yıllardan beri THY'de varolan Amerikan uçakları geleneğini sürdürmek gerektiğini savundu. Sonunda Nurettin Erguvanlı yönetim kurulu tarafından Genel Müdürlük görevinden alındı. Bu son olayın sebebi, Sovyetler Birliği'nin "mal karşılığı uçak satma" demagojisiyle kendine Türkiye'de yeni bir nüfuz alanı yaratmak için sinsi dolaplar çevirmesiydi. Bu son olay, sosyal-emperyalistlerin artık Amerika'nın nüfuzu altında bulunan her yere burunlarını soktuklarını açıkça göstermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası en sonunda mahkemelik oldu

Beş aylık ikinci MC Döneminde binbir türlü olayla karşılaşan Türkiye Cumhuriyeti'nin, bu defa da Merkez Bankası mahkemelik oldu.

Bir Alman firması tarafından uluslararası mahkemeye verilen Merkez Bankasının sücu, firmanın özel bir Türk şirketine sattığı malların döviz karşılığını ödemeyi garanti ettiği halde ödemesi. Kelin merhemi olsa başına sürer. Merkez Bankası devlet borçlarını dövizle ödemediği gerekçesiyle ödeyemezken özel Türk firmalarının döviz ödemelerini nasıl, neye güvenerek garanti ediyor?

Alman firmasının alacağı beşyüzbin dolardır. Merkez Bankası bunu bile ödeyemediğine göre, "70 sente muhtaç Türkiye ekonomisi'nin, mahkemelik Türkiye ekonomisine" doğru hızlı bir gelişme gösterdiği anlaşılmaktadır.

SUN: Görele'den 43, BELÇİKA: Çoğunluğu işçilerden 31, ADANA: Osmaniye'ten 20, GAZİANTEP: Nizi, ten 9, KAHRAMANMARAŞ: Tottolar köyünden 6 pamuk işçisi, KONYA: Karaman'ın Kayaönü köyünden 2 işçi Böylece şimdiye kadar toplanan imzaların sayısı 90.458 i buluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

B. Almanya	1.175	Ordu	559	Uşak	263
Elazığ	1.171	Eskişehir	536	Giresun	258
İçel	1.091	Amasya	469	Adıyaman	239
Aydın	766	Kocaeli	427	Avusturya	216
Antalya	699	Çorum	422	İsviçre	215
Tokat	667	Zonguldak	371	Afyon	212
İsparta	632	Burdur	295	Van	206
Kayseri	606	Muş	279	Çeşitli iller	4.762
Bursa	586	Çanakkale	272	TOPLAM	90.458

H.YOLU VE H.KU TEMEL Ç

"Günümüze kadar bütün toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihidir.

"Özgür insan ve köle, patrisyen ve pleb, senyör ve serf, lonca ustası ve lonca emekçisi -kısaca, ezenle ezilen, sürekli bir çatışma halinde, bazen gizli, bazen açıkça; ya toplumun devrimci bir biçim değiştirmesiyle, ya da çatışan sınıfların birlikte çöküşüyle sonuçlanan, kesintisiz bir mücadele yürüttüler." (1)

"Komünist Manifesto" nun bu ünlü satırları, yalnız Marksistler tarafından değil, Marksizmin düşmanlarıca da ezbere bilinir. Manifesto'nun yayımlanmasından 130 yıl sonra Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu şefleri de kendi "Manifestolarını" nihayet ilan ettiler. Yaptıkları iş, temel çelişme kavramının canına okumalarıdır. Bu marifeti ilkönce "Devrimci Teori" adlı eki çıkararak H.Yolu başardı. H.Kurtuluşu da ondan gördüğünü hemen kağıda geçirdi.

Halkın Yolu, "Devrimci Teori" adlı Ekim ilk sayısında şöyle yazıyor:

"AYDINLIK'a göre feodal toplumun temel çelişmesi feodal üretim ilişkileri ile feodal toplumun üretici güçleri arasındaki çelişmedir." (s.28)

"... bu burjuva akım temel çelişmeyi 'köleci ilişkilerle, köleci toplumun üretici güçleri arasındaki' çelişme olarak açıklıyor." (s.29)

H.Yolu, AYDINLIK'ın görüşünü özetledikten sonra, temel çelişmenin "eski üretim ilişkileri ile yeni toplumun maddi unsurları arasında" olduğunu ileri sürüyor. (s.56)

Başka bir yerde ise şöyle söylüyor: "Temel sınıf çelişmeleri de, AYDINLIK'ın ileri sürdüğü gibi toplumun temel iktisadi ve sosyal yapısı tarafından belirlenen çelişmeler' olmayıp, bu yapı ile geleceğin toplumunun maddi unsurları arasındaki çelişme tarafından belirlenen çelişmelerdir." (s.27) H.Yolu'nun bir diğer temel çelişme tarifi de şu: "... gelişen üretici güçlerle eski üretim ilişkileri arasındaki çelişme" (s.26)

H.Kurtuluşu da H.Yolu'nun yazdıklarını benimseyerek feodal toplumun temel çelişmesinin "feodal üretim ilişkileri ile rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri arasındaki çelişme..." olduğunu belirtiyor. (sayı: 87, s.5).

TEMEL ÇELİŞME, ÜRETİCİ GÜÇLERLE ÜRETİM İLİŞKİLERİ ARASINDAKİ ÇELİŞMEDİR

Biz, "üretici güçler" ve "üretim ilişkileri" gibi en temel kavramların bilindiğini varsaymıştık. Öyle gözüküyor ki, H.Yolu ve H.Kurtuluşu şefleri bu kavramları ne olduğunu bilmeden kullanmaktadırlar. Onların nasıl saçmaladıklarını gözler önüne sermek ve tartışmayı daha somut yapmak için işe bu kavramları açıklayarak başlıyoruz.

Üretici güç, herşeyden önce maddi değerleri üreten emekçidir. Emekçi, belli bir üretim tecrübesi ve iş hüneryi sayesinde alet kullanarak üretim yapar. İşte bütün bunlar, yani emekçiler, üretim aletleri, üretim tecrübesi ve iş hüneryi, belli bir toplumun üretici güçlerini oluştururlar. Bunlar arasında en önemlisi insandır. Çünkü aleti kullanan, icat eden, geliştiren, iş hüneryine ve üretim tecrübesine sahip olan hep insandır. Bu nedenle Marks, "en büyük üretici güç, devrimci sınıfın kendisidir" demiştir. (2).

Üretim ilişkileri ise, insanların üretim içindeki karşılıklı ilişkileridir. Üretim ilişkilerine, esas olarak mülkiyet ilişkileri de diyebiliriz. Yani üretim araçlarına ve toprağa kimler sahiptir? Üretim araçlarına sahip olanlarla bu araçlarda çalışanlar arasındaki ilişkiler nedir?

Ürünlerin bölüşüm biçimi nasıldır? Üretim ilişkileri, bu soruları açıklar.

Üretici güçler ve üretim ilişkileri çelişme halinde dirler ve bir toplumun üretim biçimini oluştururlar. Onlar arasındaki çelişme toplumun temel çelişmesidir. Herhangi bir toplumun gelişmesinin temelinde yatan ve bütün bir gelişme sürecini açıklayan çelişme budur. Bu çelişme, özel mülkiyetin doğuşundan bu yana her toplumsal sistemde ezenle ezilen arasındaki çelişmede sınıfsal ifadesini bulur.

Şimdi bu açıdan somut olarak köleci, feodal ve kapitalist toplumları inceleyelim.

Köleci toplumun başlıca üretici gücü köledir. Köle sahibi, bütün üretim araçları yanında kölenin de sahibidir, köleyi istediği gibi alıp satabilir. Bu toplumun temel çelişmesi köle sahibinin temsil ettiği köleci üretim ilişkileri ile başlıca üretici güç olan köleler arasındaki çelişmedir. Kölenin kölelikten kurtulmak için yürüttüğü mücadele, toplumun gelişmesinin motorudur. Üretim aletlerinin, üretim tecrübesinin ve iş hüneryinin gelişmesi, son tahlilde bu mücadeleye bağlıdır. Köleci üretim ilişkileri daha YENİ olduğu zaman da temel çelişmenin bir yanını oluşturur. Bu ilişkilerin temel çelişmenin bir yanını yer alması için H.Yolu şefinin sandığı gibi ESKİMESİNE gerek yoktur. Bu dönemde köleci üretim ilişkileri ile üretici güçler arasında esas olarak uyum vardır ve köleci ilişkiler belli bir ilerlemeye de yol açarlar. Uyum olması, çelişmeyi ortadan kaldırmaz. İlerlemenin temelinde yatan çelişme gene de, köle sahipleri ile köleler arasındaki mücadelede ifadesini bulur.

Halkın Yolu'nun temel çelişme anlayışına göre, köleci toplumun başlangıç döneminde temel çelişme, ilkel komünal toplumun üretim ilişkileri (ESKİ ilişkiler) ile köleler, madeni aletler, çiftçilik vb. (GELİŞEN üretici güçler) arasındaki çelişme oluyor. Böyle bir çelişme vardır. Fakat bu çelişme hiç bir zaman temel olmamıştır. H.Yolu şefi yazdığı yazıyı bir kere daha okusa ve biraz düşünseydi, herhalde bu saçmalığı ortaya atmazdı.

Köleler ile köle sahipleri arasındaki çelişme, köleci toplumun sonuna kadar temel çelişme olmaya devam eder. Köleci toplumun bağrında feodal üretim ilişkileri filizlenmeye başlar. Bunu yaratan bizzat kölelerin özgürlük mücadelesidir. Kölelerin özgürlük isteği ve gelişen üretim aletleri köleci ilişkiler içine hapsedilemez. Artık toplum köleci sistemin sonuna gelmiştir. Fakat temel çelişme gene de H.Yolu şefinin iddia ettiği gibi köleci ilişkilerle yeni doğacak toplumun üretici gücü olan köylülük arasında değildir. Kölenin köylü haline geldiği toplumda feodal bey vardır ve temel çelişme artık bu iki sınıf arasındadır. Köylü ile köleci ilişkiler arasındaki çelişme bir süre yaşamakla beraber, temel çelişme değildir. Artık toplumu ilerleten temel çelişme köylülerin feodal beylere karşı mücadelesi olmuştur. Bilindiği gibi feodal dönemin başında feodal ilişkiler emekçilere, köleci topluma göre insiyatif vermiş ve üretici güçleri geliştirmişti. Fakat feodal dönemin başından itibaren üretici güçlerin gelişmesini sağlayan motor köylülerin mücadelesidir. Bu mücadele sayesinde feodal sömürü, angaryadan ürün olarak verilen vergiye ürün-rant ve giderek para olarak verilen toprak kirasına (para-rant) doğru bir gelişme gösterir. Bu gelişmenin esas itici gücü köylünün feodal baskıya karşı mücadelesi olmuştur. Mao Zedung bu gerçeği Çin toplumu ile ilgili olarak şöyle açıklar: "Köylülerin sınıf mücadeleleri, köylü ayaklanması ve köylü savaşları Çin feodal toplumunun tarihi gelişmesinin gerçek itici gücü olmuştur. Çünkü her önemli köylü ayaklanması ve köylü savaşı, zamanın feodal rejimine darbe indirmiş ve böylece bir ölçüye kadar sosyal üretici güçlerin gelişmesini sağlamıştır" (3)

Bir de H.Yolu ve H.Kurtuluşunun tarifine bakalım.

Onlara göre feodal toplumun temel çelişmesi "feodal üretim ilişkileri ile rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri arasındaki çelişme" olmaktadır. Rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri nelerdir? İşçiler ve makina Yani bu şaşkınlara göre Nizamülmülk, Alaattin Keykubat, Osman Gazi ve Sultan Mahmut dönemlerinin temel çelişmesi, feodal üretim ilişkileri ile işçi sınıfı ve makina ile yapılan üretim arasındaki çelişme olmaktadır. Böylece buharlı makina ve işçi sınıfının Nizamülmülk ve Osman Gazi döneminde ortaya çıktığını ve temel çelişmenin bir yanını oluşturduğunu keşfetmiş bulunuyorlar.

H.Yolu şefi, yeni bir keşifte bulunmanın heyecanını yenererek yazdıklarını bir kere daha okusa ve üzerinde biraz düşünseydi, böyle zırvalamazdı; zırvalaması bir yana birçok devrimciyi bu zırvaları savunmak gibi halka zararlı bir yola itmezdi.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu köylülüğün toprağa bağımlılıktan kurtulma, yani özgürlük mücadelesinin üretici güçleri geliştirdiğini ve rekabetçi kapitalizmin üretici güçlerinin filizlenmesine hizmet ettiği anlamamışlardır. Köylülüğün bu mücadelesi sayesinde ki, feodal toplum içinde kapitalist üretim ilişkileri tomurcuklanmıştır. Feodal toplumun sonuna doğru ortaya çıkan ve gelişen proletarya da esas olarak "özgürleşen" köylü ve lonca emekçisidir. Bu dönemde proletarya ile feodal beyler arasında bir çelişme vardır, fakat temel çelişme hâlâ köylüler ile feodal beyler arasındadır. Mao Zedung'un belirttiği üzere, "feodal sömürü sisteminin temel ... köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından sömürülmesi..." dir (4). Feodalizmi yıkan esas etken, dünyanın her yerinde köylünün özgürlük mücadelesidir. Burjuvazi köylülüğün ve diğer emekçilerin başına geçerek iktidara gelebilmiştir.

Gelelim kapitalizm dönemine. Kapitalizmin temel çelişmesi, üretimin toplumsal niteliği ile mülkiyetin özel niteliği arasındaki çelişmedir. Bu çelişme sınıfsal ifadesini proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadeledir. Kapitalizmin ilk döneminde kapitalist mülkiyet ilişkileri henüz eskimemiştir. H.Yolu şefleri isterse 140 sayfa yazı daha yazsınlar, kapitalist üretim ilişkileri daha eskimedikleri dönemde de temel çelişmenin gerici yanını oluştururlar, hatta ilk başlarda üretici güçleri ilerleten bir rol oynasalar bile. Mao Zedung'un belirttiği gibi, "serbest rekabet çağının kapitalizmi emperyalizm aşamasına ulaştığında, temel çelişme meyi oluşturan iki sınıfın, yani proletarya ile burjuvazinin sınıf niteliğinde ya da toplumun kapitalist özünü bir değişme olmaz." (5). Kapitalizmin emperyalizm aşamasına ulaşması, yani kapitalist üretim ilişkilerinin çürümesi (eskimesi), H.Yolunun teorisine rağmen ya bir temel çelişme yaratmaz. Temel çelişme eskisi g kalır, fakat son derece keskinleşir ve proleter devrim gündeme girer.

H.Yolu'nun ve H.Kurtuluşu'nun tarifini kabul edecek olsak, rekabetçi kapitalizm çağında temel çelişmenin şöyle olması gerekirdi: Bir yanda eski üretim ilişkileri yani feodal ilişkiler, öte yanda gelişen üretici güçler, yani işçiler ve makinalı üretim.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu şeflerinin yazdıkları materyal veriler, o yazıları bir kere okusalar, bu saçmaları mutlaka göreceklerdi.

TEMEL ÇELİŞME, BELLİ BİR TOPLUMSAL SİSTEM BOYUNCA ÖZ OLARAK AYNIDIR

Temel çelişme, belli bir toplumsal sistemin başta ortasında ve sonunda öz olarak aynıdır. Fakat bu temel çelişmenin iki yanını oluşturan üretici güçleri

KURTULUŞU' NUN ELİŞMESİ

üretim ilişkilerinin bütün süreç boyunca oldukları gibi kaldıkları anlamına gelmez. Değişmeyen şey, bunların özleridir. Örneğin feodal toplum boyunca feodal üretim ilişkileri öz olarak aynı kalmakla beraber çeşitli değişikliklere uğrarlar. Feodal bey ile köylü arasındaki ilişki emek-rant, ürün-rant ve para-rant şeklinde belli bir gelişme gösterir. Aynı şekilde üretici güçler de öz olarak aynı kalmakla beraber gelişirler ve en sonunda mevcut toplumsal sistemin çerçevesi içinde tutulamayacak bir hale gelirler. Belli bir toplum sisteminin sonunda yalnız yeni üretici güçler doğmaz, yeni üretim ilişkileri de eski toplumun bağrında filizlenir. (sosyalizm hariç) H.Yolu bütün sürecin temelinde yatan temel çelişme kavramı ile bu temel çelişmenin keskin bir çatışmaya dönüşerek devrime yol açtığı durumu birbirine karıştırıyor ve aynı zamanda birbirinden koparıyor. H.Yolu, "toplumların bağrında yeni toplum unsurlarının iyice belirginleşmesi uzun bir zaman almıştır." (s.31) diyor. Peki bu uzun zaman içinde ne olmuştur? Toplum, H.Yolu şefinin keyfi öyle istediği için temel çelişmesiz mi kalmıştır? Veya: Bir toplumsal sistemin yeni olduğu dönemle eskidiği dönemde iki farklı temel çelişme mi vardır? O zaman toplumsal sistemi tespit etmenin ne anlamı kalmaktadır? Ayrıca gelişen üretici güçler nedir? Bunlar bizzat o toplumun bağrında gelişmeyip de gökten zenbille mi inmişlerdir?

H.Yolu, Marks'ın cümlesini aktarıyor, fakat üzerinde bir dakika bile düşünmüyor bu cümlenin:

"El değirmeni size feodal beyli toplumu verir; buharlı değirmen ise sanai kapitalistli toplumu."

El değirmeni nedir? Feodal toplumun üretici gücü. Marks, bu sözüyle feodal ilişkilerle feodal toplumun üretici güçleri arasındaki ilişkiyi ve birliği ifade ediyor, yani feodal toplumun temel çelişmesini açıklıyor. Dikkat edilirse Marks, "buharlı değirmen size feodal beyli toplumu verir" demiyor. H.Yolu şefinin kafasına göre Marks'ın böyle demesi gerekirdi. Demek ki, el değirmeni ve onu çeviren köylü ile feodal bey arasında bir bütünlük vardır. Bu bütünlük, feodal toplumdaki zıtların birliğidir, feodal toplumun üretim biçimini belirleyen birliktir, başka bir deyişle temel çelişmedir.

H.Yolu şefi, bütün bir süreç boyunca temel çelişmenin iki yönü arasındaki birliği ve bu iki yönün hareket halinde olduğunu anlayamamıştır. Marks, "üretim ilişkileri, maddi üretim güçlerindeki gelişimin belirli bir aşamasına uygundur." diyor (6) Peki bu iki yön uygun oldukları zaman temel çelişme olmaktan çıkıyorlar ve yalnız çatışma halinde oldukları zaman temel çelişme oluyorlar? Hayır her iki durumda da temel çelişmenin özü aynıdır. Yalnız temel çelişmenin iki yönü ters yönde hareket halindedir, bir yön diğerini utmakta ve artık yeni bir toplum şafağı sökmektedir. Yeni toplumla birlikte temel çelişme de değişmektedir. Artık yeni bir süreç başlamaktadır. Bu gelişme ellette mekanik bir şekilde ve bir gecede olmaz, insanın rünesine kıyasla çok uzun sayılabilecek bir zaman süresinde gerçekleşmektedir. Ancak bu süre, insanlığın hayatını düşünürsek gene de bir an kadar kısadır.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu, temel çelişmenin öz olarak bütün bir süreç boyunca geçerli olduğunu, bütün bir süreci açıkladığını öğrenememişler. Onlara kalırsa feodal toplumun çeşitli dönemlerinde, örneğin Nizamülmülk, İman Gazi ve Abdülhamit dönemlerinde temel çelişme farklı olacaktır. Üstelik onların feodal toplumun hiçbir dönemi için temel kabul etmedikleri çelişme, feodal beylerle köylüler arasındaki çelişmedir. Her sürü gevezelikle inkar etmeye çalıştıkları şey, her nemde köylülerin feodallere karşı mücadelesidir. İlginç olanı, aynı revizyonist tutumu Konfüçyus'u ve Biao'yu eleştirme kampanyası sırasında Dörtlü Çene de benimsemiş olmasıdır. Dörtlü Çete, Çin'de

feodal toplumun ilk dönemlerinde tarihi ilerleten mücadelenin köylülerle feodaller arasındaki mücadele olduğunu inkar ediyorlar ve bunun yerine eski köle sahipleri ile yeni toplumun feodal beyleri arasındaki mücadeleyi geçiriyorlardı.(7) Tencere yuvarlanıp kapağını buluyor.

H. YOLU VE H. KURTULUŞU DEVİRİMİ REDDEDİYORLAR

H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun temel çelişme konusundaki yazdıkları tek bir yere götürmektedir: Revizyonist üretici güçler teorisinin kuyruğuna! Çünkü her ikisi de üretici güçlerin esas olarak üretim ilişkilerinin devrimle değişmesinden sonra geliştiğini anlamıyorlar. Onlar devrim olmaksızın yeni toplumun üretici güçlerinin eski toplumda sonuna kadar gelişeceğini iddia ediyorlar. O kadar ki, artık bu üretici güçlerin eski toplumla bir ilgisi kalmamaktadır. O zaman devrime ne hacet! Biraz daha gayret ederlerse bulacakları yeni alıntılara devrimin gereksizliğini de kanıtlayacaklar! Revizyonizmin babası Bernstein da başka bir şey yapmamıştı. Bernstein'in bütün günahı, Marks ve Engels'ten alıntılar yaparak, üretici güçlerin esas olarak devrim olmaksızın gelişeceğini ispatlamaya çalışmasıydı.

Burada daha talihsiz olanı H.Kurtuluşu'dur. Çünkü o, kendi yayınladığı Ekonomi Politik çevirisini dahi okumadan böyle bir fikre sarıldı. Çin'de yayınlanan ve şimdi Komün Yayınları'nın çıkardığı bu kitap şöyle diyor:

"Üretim güçlerindeki büyük gelişme, her zaman üretim ilişkilerinde büyük değişikliklerden sonra ortaya çıkar. Bu, evrensel bir yasadır. Kapitalist bir toplumda da, burjuvazi, feodal üretim ilişkilerini yaktıktan ve kapitalist üretim ilişkileri hızla geliştikten sonra, ancak bundan sonra üretici güçlerde büyük atılım ortaya çıktı. İngiltere örneğini ele alalım. 17. yüzyılda başgösteren burjuva devrimi temeli üzerinde sanayi devrimi, 18. yüzyıl sonunda ve 19. yüzyıl başında başladı. Üretici güçlerdeki büyük atılım, ancak o zaman 'başgösterdi. Fransa'da, Almanya'da, ABD'de, Japonya'da değişik biçimlerde de olsa, eski üst yapıyı ve üretim ilişkilerini değiştirdikten sonra çağdaş sanayi hızlı bir atılım kazandı.

Eskiden beri marksizmle revizyonizm arasındaki uzayan mücadelenin önemli bir yönü işte budur."(8)

H.Kurtuluşu şefleri bu satırları okusalar, H.Yolu'nun üretici güçler teorisine sarılmakta biraz daha ihtiyatlı davranır, bu işi hiç olmazsa biraz daha sinsi yaparlardı. Aslında bütün bu tezleri H.Birliği savunmaktadır. H.Birliği bu revizyonist teorileri savunarak devrim olmadan feodalizmi kağıt üzerinde tasfiye etmiş ve temel çelişme içinden çıkartmıştır. Üçlü Blokun şeflerinin soyu aynıdır ve babaları ise Bernstein'dir.

Yazımızın başında Manifesto'dan aldığımız bölüm sınıflı toplumların gelişmesinin bugüne kadar yazılmış en özlü tarihesidir. Marks ve Engels bu satırlarıyla köleci ve feodal toplumların temel çelişmelerini de sınıfsal olarak ifade etmişlerdi. Üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki temel çelişme, köleci toplumdaki sınıfsal ifadesini köle sahipleri ile köleler arasındaki mücadelede buluyordu. Feodal toplumda söz konusu olan ise feodal beylerle toprağa bağlı köylüler arasındaki mücadeledir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu ise en iyimser bir yorumla tarihi şöyle özetliyorlar: Köle sahipleriyle köylüler.

feodal beylerle proletarya arasındaki mücadele! "En iyimser bir yorumla" diyoruz, çünkü onların "üretici güçlerin" ne olduğundan da pek haberleri olmadığı gözüküyor. Aslında feodal beyleri ve burjuvaziyi de üretici güç olarak gösterip tarihi şöyle özetliyorlar: Tarih, köle sahipleri ile feodal beyler ve feodal beyler ile burjuvazinin mücadelelerinin tarihidir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu, sınıf mücadelesinin lafını çok eder ama, bunu anlamaz. Bu iki oportünist tekkenin şefleri, sınıfların doğuşundan beri toplumların gelişmesinin biricik itici gücünün ezenle ezilen arasındaki mücadele olduğunu inkar ediyorlar. Okudukları kitapları öğrenmedikleri için beyinleri sıkışmış durumdadır.

Üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişmenin temel çelişme olması, Marks'ın ortaya koyduğu derin bir bilimsel tahlildir. Fakat hiçbir zaman feodal toplumdaki üretici güçlerle feodal üretim ilişkileri arasında bir meydan savaşı olmaz. Onlar arasındaki temel çelişme kendisini köylülerin feodal beylere karşı yüzyıllar boyu yürüttüğü savaşlarda ve isyanlarda ortaya koyar. İnsanlığı saban demirinden traktöre, kol değirmeninden elektrikli değirmene getiren şey, bütün toplumlar da ezenle ezilen arasındaki mücadeledir.

ÜÇLÜ BLOKUN TEMEL ÇELİŞMESİ DE REVİZYONİST DEREBEYLERİ İLE TABANDAKİ DEVRİMCİLER ARASINDADIR

H.Yolu ve H.Kurtuluşu şefleri AYDINLIK'a duydukları revizyonist kin yüzünden hep zor duruma düşerler. Bunlar, AYDINLIK'a saldırma telaşından yazdıklarını bir kere bile okumadan hemen baskıya yolluyorlar. Kişi, yazdığını bir kere değil birkaç kere okumalıdır, hatta bu okumayı farklı zamanlarda yapmalıdır. Ayrıca arkadaşlarına da okutmalı, fikirleri kolektif bir çalışma içinde organlarda şekillendirmeli ve geliştirmelidir. Kişi, hele yeni bir keşifte bulunduğunu düşündüğü zaman çok daha ihtiyatlı olmalı, ileri süreceği fikirleri döne döne araştırmalı, sınamalı, ondan sonra baskıya vermelidir. Bütün bunları yapmak için, ideolojik inşada ciddi olmak ve devrime karşı sorumluluk duymak gerekir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun temel çelişmesi, revizyonist derebeyleri ve tekke şefleri ile devrim isteyen büyük çoğunluk arasındaki çelişmedir. Derebeylerinin mevki uğruna ve AYDINLIK'a duydukları revizyonist kin yüzünden İ.Bilen kliğinin aleti durumuna düştikleri artık iyice ortaya çıkmıştır. Bu yüzden temel çelişme son derece keskinleşmiştir ve isyan eden devrimciler artık onların şatolarını yıkıyorlar. Ne yapsalar nafiledir. Devrimin kanunu, onların Marksizme duydukları kinden daha güçlüdür.

Dipnotlar:

- 1) Marks, Engels, Komünist Manifesto, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, 1. baskı, s.42-43
- 2) Marks, Felsefenin Sefaleti
- 3) Mao Zedung, Seçme Eserler, Aydınlik Yayınları, cilt II, s.307-308
- 4) Mao Zedung, Seçme Eserler, cilt II, s.312
- 5) Mao Zedung, Seçme Eserler, cilt I, s.382
- 6) Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi, Aydınlik Yayınları, s.164'den naklen.
- 7) Dschou Wen, Bugünkü Çıkarlar İçin Eski Tarihin Çarpıtılması, Peking Rundschau, sayı 46, 15 Kasım 1977, s.14 vd.
- 8) Ekonomi Politik, Komün Yayınları, s.14-15

AYDINLIK halkın

Günlük AYDINLIK'ı Destekleyelim

1978'in
iki süper devlete, faşizme ve
revizyonizme karşı
mücadelede güçlü bir adım
olmasını diler,
Yeni Yılınızı Kutlarız
AYDINLIK

Ana rahmindeki çocuğun kıpırdanışı gibi, AYDINLIK gazetesinin halkın içinden nasıl doğduğunu gördük. Günlük gazetemiz için başış kampanyası bütün yurt sahında sürüyor. Köylerde, fabrikalarda, okullarda, gecekondu mahallelerinde ... Devrimciler İstanbul'da gecekondu semtlerini ev ev dolaşıyorlar, kahvelerde gazetenin niçin çıktığını açıklayan konuşmalar yaparak başış topluyorlar. Bu çalışmalarından birine biz de katıldık. Halkla konuştuk, dertlerini anlattılar, AYDINLIK'tan ne belediklerini söylediler. İşte gördüklerimiz, işte duyduklarımız:

HAKSIZLIĞA TAHAMMÜL OLUNMAZ

Gülsuyu mahallesinin çamur deryası yollarında Kartallı bir grup devrimciyle birlikte yürüyoruz. Yolumuzun üstündeki bir kahveye giriyoruz. Bu gece kahveleri dolaşacağız. Gazeteyi tanıttığımız arkadaş ilkönce kahveciye amacımızı açıklıyor ve konuşmak için izin istiyor. Daha sonra kahvedeki halka AYDINLIK'ı tanıtıyor ve onları başış yapmaya çağırıyor. Biz de masallardan birine oturup konuşmaya başlıyoruz. Kahvenin sahibi şöyle anlattı: - Fakir için yararlı bir şey. Sorunları aydınlatmak iyi bir şeydir. Onun için elimizden geldiğince yardımcı olacağız size. Misal gecekondu sorunları. Evimize ulaşım yoktur. Bir hastam oldu. Gece saat üçte araba yoktur. Elektrik yoktur. Gıda maddeleri. Hayat çok pahalı. Ağaya patrona hep beraber karşıyız. Haksızlığa tahammül olunmaz. Hakkını aramak doğru bir şeydir. Haksızlığı temelde bulmak lazım. Patronlar nerden kuvvet alıp da işçiyi sefaletle düşürüyorlar? Tek bir fabrikada birleşmek yetmez. Mücadele birleşerek olmalı. Ben görmedim. Böyle bir gazete olursa tabii ki okurum. Gazetemiz her şeyi aydınlatırsa tabii ki güçlü oluruz. Fakir fukarayı birbirine bağlaştıran, haklarını ararsa herkes okur. Bilhassa bizim gibi yoksullar okurlar ki, bir ilim bulsunlar, bir çare bulsunlar.

BİZ TÜRKİYE'DE VATANDAŞ DEĞİLİZ

Daha sonra Ege Sanayiiden bir işçiyle konuştuk: - Sekiz senelik işçiyim. Aylığımdan fazla vergi kesiliyor. "Kanun kitabı böyle" diyorlar. Biz Türkiye'de vatandaş değiliz. Gazete işçi haklarını, bizim dertlerimizi doğru, aydınlık olarak bildirirse memnun oluruz. Ben Erzincanlıyım. Kürtlere baskı vardır. Faşistler tarafından. Bunu yazacak. İrk ayrımı olmamalı. Olunca baskı oluyor.

TABİİKİ RUSYA'NIN EMPERYALİST OLDUĞUNU YAZACAKSINIZ

Başka bir kahveye giriyoruz. Bir süre televizyondaki haber programının bitmesini bekliyoruz. Çaylarımızı içerken sohbet başlıyoruz:

- İnşaat işçilerinin ne kadar çok sömürüldüklerini ve ezildiklerini, sigortasız olduklarını, işçi pazarlarından iş-

AYDINLIK gazetemize her gün onlarca ziyaretçi geliyor. Ziyaretçiler gazeteyi geziyorlar. Çalışmalar hakkındaki düşüncelerini, önerilerini belirtiyorlar. Bu arada kendi sorunlarını anlatıyor ve gazetenin bu sorunlara ışık tutmasını diliyorlar. Gazetemizi ziyaret eden çeşitli mesleklerden ve yaşlardan bazı yurtaşların AYDINLIK'ın ilk çalışmaları hakkındaki izlenimlerini ve önerilerini okuyucularımıza sunuyoruz.

Bir asker arkadaş şöyle dedi: "Günlük gazete devrimci hareket için bir başarı, bir aşamadır. Köylerde sürekli mücadeleler var, sürekli ilerlemeler var, canlı hayat gün be gün değişiyor, grevler, toprak işgalleri ilerliyor. Günlük gazete haftalık dergiye kıyasla daha geniş haberlerle, olaylara yer vererek, halkın kendisine ayna olarak daha iyi hizmet edebilir."

Yine askerliğini yapmakta olan inşaat işçisi bir arkadaş da özellikle dağıtım örgütlenmesi üzerinde durdu ve "Gazete en uzak köşelere kadar ulaştırılabilirse o zaman daha başarılı olur," dedi. Sonra şunları ekledi: "Çeşitli yerlerde halkın görüşünü toparlayabilecek, eleştirisini sunabilecek, her ilde, her köyde arkadaşlar bulundurabilmeliyiz."

Gazete Proletaryanın devrimci silahı olmalıdır

Pankurt'tan bir işçi arkadaş şunları söyledi: "Gazete bugün işçi sınıfının önünde engel teşkil eden revizyonizmi ve oportünizmi teşhir etmeli. Halkın anlayacağı bir dille onların dertlerini işçisinden köylüsüne, köylüsünden esnafına kadar bütün halka seslenen bir gazete olması lazım. Halkın sorunlarına çözüm yolu göstermezsek kitlelerle hiçbir zaman kaynaşamayız. Öbür günlük gazetelerde olan her şeyin bizim gazetemizde de olması, ama burjuva ağzıyla değil de proletaryanın görüşüyle doğrularak aktarılması gerek."

Ziyaretçilerimiz arasında bir de ülkemizde eğitim gören Suriyeli bir öğrenci vardı. AYDINLIK için şunları söyledi: "Çok iyi, devrimci, güzel bir şey. Bütün Üçüncü Dünya ülkeleri için iyi bir şey. Halkı geliştirecek ve aydınlatacak. İki süper devlete defol diyecek."

Aydınlık'ın ziyaretçileriyle konuşma:

Kitlelerin arasında üzerimizdeki hastalıklar gidiyor

Bir lise öğrencisi başış kampanyası ile ilgili sorumuzu şöyle cevapladı: "Biz lise öğrencisi olarak başış topladık. Evlere çıkıyorduk. İlk önce arkadaşlarda bir çekingenlik vardı. Bu dar-kapıcılık oluyordu. Geçende başış toplamaya çıktık. Arkadaşlara o kadar sevk geldi ki, ertesi gün derslere girmeyip başış toplamaya çıkmak istediler. Böyle gidip kitlelerin arasında olduğun zaman, onlara anlatmak istediğin zaman bütün üzerimizdeki hastalıklar gidiyor. Geniş yığınlar, halka güven duyuyorsun"

Başış kampanyasına Almanlar da katılıyor

Almanya'da öğretmenlik yapan bir arkadaş bulunduğu bölgede günlük gazete ile ilgili yapılan çalışmaları şöyle anlattı: "Günlük gazetenin çıkacağı haberi aramızda büyük bir sevinç yarattı ve kampanyaya sevrerek katıldık. İşçi arkadaşlarla birlikte bir toplantı yaptık. İşçi arkadaşlar, 'damlaya damlaya göl olur,' dediler ve hemen işbölümü yaparak kampanyayı sürdürdük. AYDINLIK'ın siyasetini anlattığımız her arkadaş başış kampanyamıza, az çok, maddi ve manevi gücüyle katılıyor ve destekliyor. Toplantılarda, konserlerde, derneklerde, ev ev dolaşarak başış topladık. Almanlar da, anlatıldığı zaman, bu başış kampanyasına sevrerek katılıyorlar. Almanya dışında Avrupa'nın birçok yerinde de başış kampanyasının ve gazeteyle ilgili çalışmaların hızla ilerlediğini ve geliştiğini biliyoruz. Yurt dışı bürolarımızın kurulması ve arkadaşların birer muhabir olarak çalışmaya ha-

Ziyaretçiler bir muhabirimizle konuşuyor.

zırlanmaları bunun canlı bir örneğidir. Gazete hakkındaki bilgilerimiz orada okuduklarımızla sınırlıydı, nazariydi. Ben buraya ziyaretimde arkadaşların kolektif çalışmalarını ve davaya inançlarından dolayı göstermiş oldukları fedakarlığı görünce daha çok duygulandım. Dünden sonra buradaki duruma uygun olarak oradaki çalışmaları da daha çok hızlandırma konusunda öneride bulunacağım."

Bir de halk verdiği başışlarla neler yapıldığını görse!

Gazetemizin inşaa faaliyetine katılmak için gelen bir tersane işçisi, "Bir de gittiğimiz, konuştuğumuz halk bu gazeteyi görse, verdiği başışlarla neler yapıldığını görse, ne yapar acaba?" diyor. Arkadaş gazeteyle ilgili, çevresinde yapılan çalışmaları şöyle anlattı: "Günlük gazetenin çıkacağı haberini hoşkuyla karşıladık. Önce kendimiz başışlarımızı gönderdik. Daha sonra kahvelerde, gemilerde, trenlerde konuşmalar yaparak

başış toplamaya giriştik. Halk bizi hoşkuyla karşıladı, kimi yerlerde alkışladı. Şimdi biz burayı gezdik, gördük. Bundan sonra çalışmalarımız daha da hoşkuyla sürecek. Biz fabrikada, kendi aramızda bir muhabir ağı oluşturduk. Bu muhabirler önce kendi iş kolundaki fabrikalarla ilişki kuracak. Haliyle o fabrikaların çevresindeki fabrikalarla da ilgilenecekler. Dolayısıyla buraya binlerce kişiyi içine alan haberler gelecek."

Düğünde toplanan başış

Sivas'ın Kangal ilçesinden bir köylü arkadaş şunları anlattı: "Kızkardeşimin düğünde propaganda yaptık. 1515 lira başış topladık. Halk büyük ilgi gösterdi, sorular sordular. Tartışmalar oldu. Ayrıca dokuz tane kurban derisi topladık. Daha önce Kızılay'a verirdik. Devrimcilerin kendileri için çalıştığını görüyorlar, onun için başışlarını devrimcilere yapıyorlar."

Orta okullu muhabirimiz

"Sivas'ın Divriği kazasındanım. 6-7 yaşlarında İstanbul'a geldim. Yazları çalışıyorum. 200 lira haftalık alıyorum. HALKIN SESİ'nden köy olaylarını izliyorum. Dünya ülkelerindeki, Afrikadaki devrimci mücadeleyi izliyorum. İrk ayrımı yapan kişilere karşıyım. Türk, Kürt milletleri kardeşler. Ben ayrım emperyalizmin bir oyunudur. Türk ağaları da halkı sömürüyor, Kürt ağaları da halkı sömürüyor. Rus emperyalizminin olsun, Amerikan emperyalizminin olsun ülkemiz üzerindeki baskısına karşı daima bir yumruk olmalıyız."

"Abilerimin bu çalışmalarını çok beğeniyorum. İlerde bu çalışmalarını daha da artırarak fazla ağır kelimeleri çıkarıp, halkın daha kolay anlayacağı sözler kullanılarak, basın mücadelesi yapmalarını istiyorum. Kısa sürede iki süper devlete karşı halkı, her gün çıkacak gazeteyle daha açık fikirle uyarmanızı dilerim. İlk kez devrimci bir günlük gazete çıkacağı haberini arkadaşlar bayram havasıyla karşıladılar. Makbuz alıp okulda başış toplayacağız. Ayrıca okulda olan bir olayı ben size haber ederim."

içinden doğuyor

çileri alıp götürdüklerini, başı bozuk bir şekilde çalıştırdıklarını gazeteniz açıklamalı ... Amerika emperyalist bir ülkedir. Rusya'nın da onun yanısıra emperyalist olduğunu tabii yazacaksınız. Bunlara karşı işçilerin, köylülerin, gençlerin omuz omuza büyük bir mücadele vermesi lazım. Başta halkımızı yanımıza almak lazım.

Bir işçi şöyle anlatıyor:

- Burada bir yerimiz yok. Bizim gibi Anadolu'nun bir köşesinden gelenlerin, babasının, dedesinin öldüğü, kan akıttığı topraklarda neden bizim yerimiz yurdumuz olmasın? Hepimiz bir olmalıyız. Bugün DİSK diye dayandığımız sendika bize oyun oynamaya başlıyor. Bazen aramızda para topluyoruz. Gidip gitmediğini bile bilmiyoruz. Şimdi garanti diye bir şey yok. Hiç bir güvenimiz kalmadı. Her gün üç kişi gidiyor beş kişi gidiyor. Bütün biz işçi ve fakir zümre eziliyoruz. Ezilmemek için birlik lazım. Günlük gazetede halkın derdini alacaksınız ki, ondan sonra uzatmaya lüzum yok, hepsi net ortaya çıkar.

Yirmi yaşlarında bir gençin iki eli de sargılar içinde. Soruyoruz, anlatıyor:

- İnşaat işçisiyim. Adapazarında künk döküyorduk. Tabii ellerimizde yara çıkmaya başlayınca işi bıraktık. Şimdi boşa geziyoruz. Ellerim kireçten ve çimentodan vandı. Sigortalı bile değilim. Günde 10-12 saat çalışıyoruz. Devrimci bir günlük gazete çıkarsa sevinirim. Bizim için iyi olur. Hakkımızı arar, her şeyimizi tabii anlatır. Bu gazetede gerçeği öğrenmiş oluruz. Dertlerimiz fakirlik, işsizlik pahaldık. Bu gazeteyi istiyoruz.

Fotoğraf çekiyordum. Sargılı iki yumruk girdi objektife.

NE AMERİKA NE RUSYA!

Son olarak kahveciye tuttuk mikrofonu:

- Türk Kürt kardeş olsun. Faşistler kahrolsun. Aleviyim, sünniyim, bu aradan kalksın. Ben aleviyim kendim. Böyle giderse yıkılır Türkiye. Uyanmamız lazım. Günlük gazeteyi destekleyeceğim. Bütün gücümle çıkmasını istiyorum. Amerika da Rusya da Türkiye'yi batırmak istiyor. İkisi de çekilecek, bağımsız bir devlet olarak Türkiye tanınacak bütün dünyada. Halk İktidar! Ne Amerika ne Rusya!

Her kahveye ilk girdiğimizde halk bizi biraz tereddütü ve kuşkulu karşılıyor. Hatta bir tanesinde "Nereden bileceğiz sizin devrimci olduğunuzu?" diye sordu bir karayolu işçisi. Demirel'in Türkiye'yi batırmak istiyor. Onlar bizim gibi konuşur mu? Sizin aranızda gelirlir mi?" dedik. Ve her kahveden olduğu gibi buradan da ayrılırken tereddüt ve kuşku, yerini çöşkun ve dostlukla dolu devrimci bir havaya bıraktı.

SİGARA PARASINI ÇIKARTMIYOR

Haymak'tan bir işçi:

- Yedi aydan beri grevdeyiz. Maden-İş'e bağlıyız. Bu durumda sendika 45 günde yalnız 1000 lira veriyor. Sigara parasını bile çıkartmıyor. Keserken bir yevmiyemi zi kesiyor. Nereye mi gidiyor yevmiyeler? Kodamanların cebine gidiyor. Başka nereye gidecek. Sendika yöneticilerinin cebine gidiyor. Bu grev nereye gidecek biz tahmin edemiyoruz. Artık ya hakkımızı alacağız ya fabrika kapanacak.

Bir başka Haymak işçisi lafa karşıyor:

- MESS grevlerinden bir şey beklemiyoruz. Maden-İş kongresinden haberimiz olmadı. Rusya namına çalışan insanlar bunlar. Elbirlik olmak lazım. Bunları devirmek lazım.

Karayollarından bir işçi ekliyor:

- Bugün Moskova'nın bir heyeti var burada. Bazı ekonomik sorunlar için gelmişler. İkinci bir zincir takmaya çalışıyor bunlar. NATO üslerinin kurulması, Türkiye'nin parselenmesi bir, ikincisi de şimdi memleketin Rusya'ya satılması.

Kahveden ayrılırken Orta II. sınıfa giden bir çocukla konuştuk:

- Pahalılık durumundan çok etkileniyorum. Kitap paralarını, defter paralarını vermek olanaksız oluyor. Ailede dokuz kişiyiz. İki kişi çalışıyor. Başta bulunan iktidar halkı sömürüyor. Gecekondu oturan, bu konuda bilgi sahibi olmayanları uyarmak için AYDINLIK gazetemizin faydalı olacağını sanıyorum. Günlük gazete gecekondudaki halkın maddi durumu az olduğu için pahalı olmamalı. Gazete benim yaşındaki çocukların kitaplarını, defterlerini, ihtiyaçlarını ucuz alabilmesi için bizim temsilcimiz olarak hakkımız olan şeyi isteyecek.

BİR ÖZGÜRLÜK KOKUSU

BURNUMDA TÜTÜYÜR

Simko'lu grevci işçi böyle başladı konuşmasına: - Devrimci günlük gazeteyi duyunca, şu anda bir özgürlük kokusu burnumda tütüyor. Gazete para babaları-

nın, bir kısım DİSK yöneticisinin Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün, Halit Erdem'in, Murat Tokmak'ın işçi sınıfına ihanetini anlatmalı. En başta işçi sınıfına bunlar ihanet ediyorlar. Er geç yıkılacaklar. Bunlar Brejnev'in çocuklarıdır. Sovyet sosyal-emperyalizmini Türkiye'ye sokmak istiyorlar. Gazete bunlara karşı, sermaye sınıfına karşı, köylüleri köle yapan toprak ağalarına karşı mücadele etmeli. Devrimcilerin bağış toplamaları çok olumlu. Halkımız bunu sevinçle karşılıyor.

Son gittiğimiz kahvede de yine kahveciden izin aldık. Elektrik olmadığı için aküyle çalışan televizyonun sesi kısıldı. Arkadaşımız konuşmasını bitirdikten sonra devrimci arkadaşlar bağış toplamak için masaların arasına dağıldılar. Beşer onar liralık makbuzlar vardı ellerinde ama makbuz veremeyeceklerini belirterek yirmibeş kuruşluk bağışları bile alacaklarını söylüyorlardı. Biz Elka'dan bir işçinin yanına gittik:

KANIMIZLA CANIMIZLA SİZLE BERABERİZ

- Gazete işçilere köylülere, bizim gibi cahil bırakılan insanlara dayanmalı. Biz onu isteriz. Arkadaş ben Karaköseliyim. Altı senedir Elka'da çalışıyorum. Yedi çocuğum var. Dokuz nüfusum. 400 lira aylık aldığımı hatırlıyorum. Bizi sömürdüler. Ne sendika oyunlarını biliriz, ne kanundan anlarız. Anlamadık gitti, sömürdüler. Kurtuluş yolu... Devrim olursa kurtuluruz. Halk tarafından. Toplu olur. Birlik olduktan sonra deviririz de. Başka imkan yoktur. Benden bu kadar. Bağış toplamayı hoş karşıladık, memnun olduk, gurur duyuyoruz. Bizde sizle beraberiz. Kanımızla canımızla beraberiz. Size güvenirim.

AYDINLIK'IN GÖREVLERİ VE İLKELERİ

Bir günlük gazete çıkarmamız, geniş yığınlara açılma yolunda atılmış önemli bir adımdır. Gazetemizin görevleri ne olacaktır?

1. Hareketimizin proletaryanın öncüsü ve halkın önderi haline gelme amacına hizmet etmek.

2. Bu amaçla, öncelikle halkın siyasi bakımdan uyanık kesimlerine hitap etmek; bu kesimleri eğitmeye ve proletarya hareketi etrafında birleştirmeye çalışmak.

3. Kırk milyonun menfaatlarını savunmak ve halkın en geniş kesimlerini ilerletmeyi ihmal etmemek.

Gazetemizin ilkeleri şunlardır:

1. DEVRİMCİ GAZETE

AYDINLIK proletarya önderliğindeki milli demokratik devrim mücadelesinin organıdır.

2. EMEKÇİ GAZETESİ

AYDINLIK bir emekçi gazetesidir. Gazetemiz, her yönüyle işçi sınıfının ve emekçi halkın duygu ve düşüncelerini yansıtır.

3. KIRK MİLYONU BİRLEŞTİREN GAZETE

Gazetemiz bağımsızlık, toprak ve özgürlük mücadelesinde en geniş yurtsever kesimlerle birleşir. Her somut olayda halkı birleştirir, bütün dostları kazanır, düşmanı böler.

4. EZİLMİŞLERİN KÜRSÜSÜ

AYDINLIK, ezilmişlerin kürsüsüdür. Gazetemiz ayağa kalkan yığınların cesur sesidir. Revizyonist ve faşist tabuları yıkan, ezilen milyonların protesto bildirisidir.

5. BİLİM VE KÜLTÜR KURUMU

Gazetemiz, emekçiler içinden önderler ve aydınlar yetiştirir. İlerici aydınları etrafında toplar. Türkiye devriminin meselelerini çözmeye yönelen ileri bir bilim ve kültür kurumu olarak çalışır.

6. GERÇEKLERE DAYANMAK

Gazetemiz gerçeklere dayanır. Ayağını Türkiye toprağına sıkıca basar. Gazetemizin sayfalarını, Türkiye'nin devrimci gerçeğini aydınlatır.

7. GENİŞ ÇOĞUNLUK AÇISINDAN DÜŞÜNMEK

AYDINLIK'ın yazarları geniş çoğunluk açısından düşünür. Slogan edebiyatını reddeder. Halktan kopmaz. Emekçileri, onların kendi tecrübelerinden hareketle ilerletir.

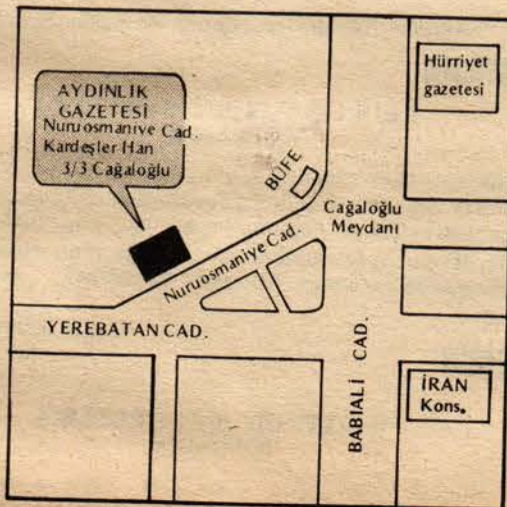
8. DEVRİMCİ KADROLARA SAHİP OLMAK

Gazetenin kadroları disiplinli ve fedakardır. İdeolojik çalışmaya önem verirler. Kollektif ve yaratıcı bir şekilde çalışırlar.

9. KİME HİTAP ETTİĞİNİ UNUTMAMAK

AYDINLIK, okuyucularının gün boyu ağır işte çalışan emekçiler olduğunu unutmaz. Yazılar özlü, anlaşılır ve canlı olmalıdır. Gazetemizin biçimi halkın beğenisine uygun olacak ve en ileri teknikten yararlanacaktır.

Halkımızı Aydınlık'a davet ediyoruz

İşçileri köylüleri, bütün halkımızı AYDINLIK Gazetesine davet ediyoruz. Gazetemiz halkımızın alınterinin ve fedakarlığının eseridir. Bütün dostlarımızı gazetemizde ağırlamaktan, onların fikirlerini ve eleştirilerini öğrenmekten memnunk duyacağız. AYDINLIK'ın İstanbul ve Ankara Bürolarının adresleri şöyledir:

Gazete Merkezi (İstanbul):
(Krokide gösterilmiştir)

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler İşhanı, No: 3
Kat: 3 Cağaloğlu

Ankara Büromuz:
Menekşe sok. 33/5 Kızılay

Ziyaret günleri ve saatleri Cumartesi ve Çarşamba günleri saat:10-12 ve 14-17 arasıdır.

NAKİT OLARAK

4 milyon 257 bin lira

Bağış kampanyasında bu hafta 4 milyon 250 bin lirayı geçtik. Tarla, arsa, ev ve kat bağışlarının değeri de 3 milyon 600 bin liradır. Bazı il ve ilçelerde ulaşılan bağış miktarlarını aşağıda yayımlıyoruz. Bütün devrimcilerin buldukları yerlerde toplanan bağışın miktarını ve kaç kişiden topladıklarını bildirmelerini istiyoruz.

Bu hafta toplam 199.700 lira bağış geçti. Bunun il ve ilçe dağılımı şöyle:

İstanbul: 72.850, Ankara: 25.000, Adana, 17.000, Elazığ: 16.500, Tunceli: İçinden 16.000, Pülümür'den 500, Zonguldak: Devrek'ten 10.000, Karabük'ten 3.500, Bursa: 6.000, Erzincan: 5.000, Eskişehir: 3.000, Konya: 4.600, Edirne: 2.250, İçel: Mut'tan 1.650, Şuhut'tan 350, Gazipaşa/Antalya: 1.500, Milas/Muğla: 1.400, Nizip/Gaziantep: 1.000, Kütahya: 100 lira.

Bu güne kadar gelen bağışların il ve ilçelere göre dağılımı şöyle:

İstanbul	933.660
Ankara	824.481
İzmir-Manisa	471.500
Antalya-Maraş	159.600
Adana	106.970
Tunceli	65.000
Bolu	62.525
Trabzon	45.730
Bursa	39.200
Diyarbakır	31.000
Isparta-Denizli	28.150
Antalya	27.500
Zonguldak	23.060
(13.900 TL. Devrek, 8.500 TL. Karabük, 660 TL. Kozlu)	
Muğla-Aydın	23.150
Konya	18.450
Malatya	17.700
Elazığ	16.500
Biga/Çanakkale	14.925
Ordu	12.135
İçel	9.800
Kars	5.500
Erzincan	5.000
Eskişehir	5.000
Kandıra/Kocaeli	5.000
Samsun	4.551
Bilecik	3.800
İnebolu/Kastamonu	3.000
Edirne	2.250
Yahyalı/Kayseri	2.500
Afyon	2.380
Gazioğlu Köyü/Tekirdağ	1.995
Kangal/Sivas	1.500
Döllük Köyü/Tokat	1.400
Çorum	1.300
Amasya	1.040
Burhaniye/Balıkesir	1.000
Uşak	.770
Kırklareli	.250
Eskipazar/Çankırı	.250
Kütahya	.100
Yurt Dışı	480.000
Bağışlanan eşya satışından	798.000
TOPLAM	4.257.622 TL.

Çeşitli yerlerde bağış kampanyasının nasıl yürütüldüğünü anlatan mektupları yayımlıyoruz.

ELAZIĞ

FEVZİ ÇAKMAK MAHALLESİ HALKI KAMPANYAMIZA BÜYÜK İLGİ GÖSTERİYOR

Fevzi Çakmak Mahallesi'nde 20 bin lira hedef koyarak kampanyayı başlattık. Mahallemiz yoksul ve ilerici halkın oturduğu bir yerdir. İlk başta halk, devrimcileri revizyonistlerden ve oportünistlerden ayırt edemediğinden bazı zorluklar çıktı. Ancak bunlarla aramızda kesin ayırım olduğunu anlattığımızda halk bize büyük ilgi gösterdi. Gittiğimiz evlerde ev kadınları yardımcı olmak için bizimle birlikte evleri dolaşıyorlar. Bir yerde ortak okul öğrencisi genç kızlar bizimle birlikte para toplama-ya çıkabileceklerini söylediler. ve bağışa katıldılar. Başka bir evde hasta yatan bir köylü 100 lirasını verdi.

Bu mahallede bir işçi ailesinin evine gittik. Eskiden İşçi-Köylü gibi devrimci bir gazete olduğunu öğrenince bize destek verdi ve "Ben bu yola canımı da veririm" dedi.

DAHA BİR KAÇ MİLYON LİRAYA İHTİYACIMIZ VAR

İki ayda toplanan milyonlarca lira halkımızın fedakarlığının eseridir. Crevci maden işçilerinden yoksul köylülere, köy öğretmenlerinden dar gelirli memurlara kadar binlerce kişi devrimci gazetelerini yaratılmak için kampanyamıza dört elle sarıldılar. Her geçen gün yeni fedakarlık örneklerine tanık olduk.

Ancak bugüne kadar elde ettiğimiz başarılar, gazetemizi çıkarmak için yeterli değildir. Gazetemizin bir an önce yayın hayatına başlayabilmesi için daha milyonlarca liraya

ihtiyaç var. Haberleşme imkanlarının tamamlanması, bası ve dağıtım masrafları ile kağıt ihtiyaçlarımızın giderilmesi gerekiyor. Bütün bunlar acilen halletmemiz gereken meselelerdir. Oysa tarla, arsa gibi bağışların satışında zorluk çekiyoruz. Bütün bunlardan dolayı bağış kampanyasına hız veremeliyiz.

Bütün okuyucularımızı, bütün devrimcileri imkanlarını yeniden gözden geçirmeye ve AYDINLIK'a yaptıkları yardımı arttırmaya çağırıyoruz.

Yakın çevremizi de gazetemize azami yardımda bulunmaya çağırıyoruz. Ailelerimizi de kampanyaya katmalıyız.

Halkımızın devrimci gazetemize duyduğu ihtiyaç kampanyamız sırasında ortaya çıkmıştır. Bütün devrimciler buna uygun olarak halkın bulunduğu her yere gitmeli, her imkanı zorlayarak halkı gazetemize destek olmaya çağırmalıdır. Halkımızın heyecanla beklediği günlük gazetenin yaratılması bugün göstereceğimiz bu çabaya bağlıdır.

Devrimci Yol'un etkisindeki bir kız arkadaş "Ben bu yolun doğruluğuna inanıyorum" diyerek çeyizlerini vermeye hazır olduğunu söyledi. H.Yolu ve H.Birliği sempaticileri kız arkadaşlar bağış yaptılar. Kava sempaticileri bir işçi bizimle tanıştığı evleri dolaştı ve gazetenin propagandasını yaptı.

Fevzi Çakmak Mahallesinden Devrimciler.

EMEKCİ KADINLAR VE HAMALLAR KAMPANYAYI CANDAN DESTEKLİYOR

Günlük gazeteyi destekleme kampanyasını Alman Bağlılarında ve geçeköndü semtinde sürdürüyoruz. Bu semtlerde oturan halk, yoksul olmasına rağmen elinden gelen yardımı yapıyor. Kampanyanın ilk günü bir arkadaşımızın "orada oturanlar çok yoksuldur" diyerek bir eve gitmek istememesine rağmen oradan da bağış aldık. Gazetemizi anlattığımız halk bize büyük ilgi gösterdi. Bağış istediğimiz bir başka evde Kurtuluş Dergisi sempaticileri bir arkadaş günlük gazete için yardım yapmak gerektiğini söyledi. Ev sahibi teyze de bir tepsiyle gelerek orada bulunanlardan 132.50 lira para topladı.

Çoğunlukla Kürt olan mahalle halkı, gazetenin Kürt halkı üzerindeki baskıya karşı mücadele edeceğini öğrenince seviniyor. Bir yoksul işçi "Olsaydı milyonlarımı verirdim" diyerek gazete için bağış yaptı. Bir başka işçi ise cebindeki 100 liranın 50 sini bize verdi. Emekçi kadınlar, hamallar candan destek oluyorlar.

Elazığ'dan Bir Devrimci

NİĞDE

AKSARAY CEZAEVİNDEN 28 MAHKUM 2730 LİRA GÖNDERDİ

Günlük gazeteyle yayın hayatına atılmanız proleter devrimci siyaset için büyük bir başarıdır.

Biz aşağıda imzaları bulunan devrimciler olarak günlük gazete için açmış olduğunuz bağış kampanyasını sonuna kadar destekliyoruz. Aramızda topladığımız 2730 liranın gönderiyoruz.

Aksaray Kapalı Cezaevinden 28 Hükümlü ve Tutuklu

MERSİN

3 BİN LİRALIK KURBAN DERİŞİ TOPLADIK

Kampanyayı oldukça geç başlatmamıza rağmen Kurban Bayramında yüzden fazla ev dolaşarak 3 bin liralık deriş topladık. Tüm il çapında 50 bin liralık bir hedef tespit ettik. Kampanyayı sürdürürken en önemli meselenin kitlelere günlük gazetenin önemini kavratmak olduğunu gördük.

Mersin'li Devrimciler

İZMİR

GAZEMİZ İÇİN 11800 LİRA TOPLADIK

Günlük gazetemizin çıkacağını duyunca hemen bir kampanya başlattık. Yaptığımız çalışma sonucu kendi

aramızdan 10200 lira, halktan da 1600 lira olmak üzere toplam 11800 lira topladık. Ayrıca iki arkadaşımız yaptıkları para bağışı yanında, maddi değeri 3800 lira olan iki fotoğraf makinesi ile bir flaş bağışladılar. Bazı arkadaşlarımız da bağış yapacaklarına söz verdiler.

Bergama'dan Devrimciler

LİSELİLERDEN 25 BİN LİRA TOPLADIK

Bağış kampanyasını Kasım ayı başında başlattık. İlk başta koyduğumuz 47 bin liralık hedefin 25 binini topladık. Anadolu Lisesi'ndeki arkadaşlar kendileri için koydukları 10 bin liralık hedefin 6500 lirasını topladılar. Bu okuldaki arkadaşlarımız yatılı oldukları ve belli gelirleri olmadığı halde harçlıklarını ve yemek paralarını verecek bu parayı topladılar. Atatürk Lisesi'nde de arkadaşlar 5 bin liralık hedeflerinin 3 bin lirasını topladılar. Diğer liseli arkadaşlar da fedakarca çalışıyorlar. Topladığımız bu paraları gönderiyoruz.

İzmir Devrimci Liseliler Birliği

GAZEMİZ İÇİN 27 BİN LİRA TOPLADIK

Bağış kampanyasını ilk başlattığımızda dar-kapıcılığın etkileri yüzünden kampanyayı yayamıyorduk. Kampanyanın sadece para toplamak için değil, kitlelerle birleşmek için de önemli olduğunu anladığımızdan beri daha çok kimseye gazetemizi anlatabildik. 650 kişiden topladığımız 27 bin lirayı gönderiyoruz. Bundan sonra kampanyayı köylere yaymak için çalışacağız.

Tire'den Devrimciler

BİZ BU GAZETELERLE YAŞIYORUZ

Semtleri ev ev, kahve kahve dolaşarak günlük gazeteyi anlatıyoruz. Dergi satıp bağış topluyoruz. Otobüslerde de halkdan bağış istiyoruz. Şirinyer'de elindeki makbuzla bir masaya yaklaşan bir arkadaşımız, daha bir şey söylemeden masadaki işçinin cebinden para çıkardığını görüyor. Arkadaş, işçiden parayı cebine koymasını istiyor ve oturarak gazetenin önemini anlatıyor. Arkadaşı dinleyen işçi bu sefer ilk çıkardığı paranın iki katını çıkarıp bağışlamıştır.

Şemikler'de bir kadın parası olmadığı halde bakkaldan borç alıp bağış yaptı.

Kapısını çaldığımız eski bir Yugoslav partizanı da bizi evine davet edip ağırladı. Geçmişte kendisinin de oportünizme ve maceracılığa karşı mücadele ettiğini söyledi. Bağış yaparak dergimizi aldı.

Yaşlı bir karı-koca da kampanyamızı desteklediler. Yaşlı adam haksızlık olan her yere gidip haber toplayacağını, gazetemiz aracılığı ile herkese duyuracağını söyledi ve bağış yaptı.

Günlük gazetenin çıkacağını öğrenen bir Bulgar partizanı da bizi evine davet etti. Gazeteyi desteklediklerini söyleyen evdeki herkes bağış yaptı.

Çevrede AP'li olarak tanınan birisi de bağışta bulundu. Bir işçi günlük gazeteyi sevinçle karşılayarak, "Biz bu ga-

ANKARALI DEVRİMCİLER: 800 bine ulaştık

**Sermayesi
halka ait
olan tek
gazete:
AYDINLIK**

**KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ
SENDİKALAR İŞÇİNİN**

Ankaralı devrimciler günlük gazetenin çıkacağı haberiyle birlikte geniş bir bağış kampanyası başlattılar. Kampanya çeşitli derneklerde, semtlerde, okullarda, işçiler, gençler, memurlar, öğretmenler içinde sürüyor. Ankaralı devrimciler şimdiye kadar 2000 kişiden 800.000 lira para topladıklarını bildiriyorlar.

Ankaralı devrimciler kampanyayı nasıl yürüttüklerini ise şöyle anlatıyorlar:

"Kampanyayı ilk olarak bir iç bağış şeklinde başlattık. Hedefimiz bütün arkadaşlarımızın azami bağışta bulunmasını sağlamak, aile çevrelerini bu kampanya için seferber etmekti. Bunu büyük ölçüde gerçekleştirdik. Arkadaşlarımız kampanyayı devrimcilerin de bir miktar para verdikleri bir şey olarak görmüyor, 'Varımız yoğunuz neyiz varsa devrimci hareketin olmalıdır' anlayışıyla hareket ediyorlardı. Kampanya sadece büyük miktarda bağış toplanabileceğini değil, aynı zamanda devrimcilerin Türkiye devrimi için herşeylerini verebileceklerini ortaya koymuştur. Arkadaşlarımızın fedakarlık duygularını arttırmıştır."

Ankaralı memurlar günlük gazetenin acil olarak paraya ihtiyacı olduğu bir sırada kendilerine 300-350 lira kadar bir miktar ayırdıktan sonra kalan bütün paralarını gazeteğe gönderdiler. Böylece memurlar bir akşam içersinde 200.000 lira topladılar. Acil olarak para gerektiğini duyan üç liseli genç ise yanlarında para olmadığı için kol saatlerini bağışladılar. Ankaralı devrimciler halkın nasıl fedakarca bağış yaptığını şu örneklerle anlatıyorlar:

"Yapı Meslek Lisesinden iki arkadaş, Cumartesi ve Pazar günleri inşaatlarda amelelik yaparak günlük gazeteğe bağışta bulundular. Gündül'den devrimci arkadaşlarımız hep birlikte inşaatda çalışarak kazandıkları parayı gazeteğe gönderdiler. Meslek Lisesinden bir arkadaşımız okul idaresinin verdiği takım elbise, pijama vs. gibi giyecekleri bir terziye satarak gazeteğe bağışta bulundu. Liseli ve üniversiteli arkadaşlarımız 700 öğrenciden 100.000 liraya yakın para toplamışlardır."

Ankaralı devrimciler Kasım ayının ilk haftasından sonra bağış kampanyasını semtlerde, daha geniş bir kitleye açılarak sürdürdüklerini yazıyorlar. Şimdi devrimciler 3-4 kişilik gruplar halinde ev ev dolaşarak

günlük gazete için bağış topluyorlar. Gazetenin siyasetlerinin geniş bir kitle tarafından kavranması ve tanıtılması için semtlerde toplantılar düzenliyorlar. Bu toplantılarda halk gazetenin siyasetlerini tartışıyor ve öneriler getiriyor.

Ankaralı devrimciler semtlerde yürütülen çalışma hakkında da şu bilgileri veriyorlar:

"Bayramdan önce semtlerdeki kız arkadaşlarımız çuval işleyerek tebrik kartları yaptılar. Bir sergi açarak bunları sattılar. Arkadaşlarımız yılbaşında açacakları sergi için tebrik kartları işlemeye devam ediyorlar. Bayramda semtlerdeki bütün arkadaşlarımız ev ev dolaşarak kurvan derisi topladılar. Bir semtte arkadaşlarımız Halkevinin açılışında emekçi kadınların yaptıkları örgü ve elişlerini açık arttırmayla sattılar. Günlük gazete için 1.725 lira bağış topladılar. Semtlerdeki arkadaşlarımızın birleştikleri nokta şudur: Emekçilere gittiğimizde, onlara günlük gazeteyi anlattığımızda, bu gazetenin halkımıza dayanarak çıkacağını belirttiğimizde sevinçle karşılıyorlar. Semtlerde Üçlü Blokun ve Kurtuluşçuların sempatanı olan bazı arkadaşlar da bağış yaptılar. H.Kurtuluşu taraftarı bir kişi kendi yazdığı şiirleri gazeteğe verdi ve bağış yaptı. Semtlerde 1000'e yakın kişiyle konuşulmuş ve bağış toplanmıştır. Memur arkadaşlarımız da iş yerlerinde bağış toplamaya devam ediyorlar. Şimdiye kadar 443 memurdan 300.000 liranın üzerinde para toplandı."

Ankaralı devrimciler revizyonistlerin ve oportünistlerin bağış kampanyasını baltalayabilmek için devrimcilerin önüne türlü engeller çıkarmaya çalıştıklarını anlatıyorlar. Revizyonistlerin çeşitli iftiralar yaparak halkın bağış yapmasını önlemeye çalıştıklarını belirtiyor ve şöyle diyorlar:

"Revizyonistler, 'Bunların zaten paraları vardır. Bu kampanyayı göstermelik açıyorlar.' diyerek halkta güvensizlik yaratmak istiyorlar. Oportünistler de revizyonistlerle aynı tutumu izliyorlar. Ama Üçlü Blokun ve revizyonistlerin de etkisinde kalan insanların bağış vermeleri onların barikatlarının ne kadar kof olduğunu göstermektedir. Hedefimiz Aralık ayının sonuna kadar kampanyayı 1 milyon liraya ulaştırmaktır."

MALATYA

"BİR ÖĞÜN DE EKMEK YEMİYİZ: YETER Kİ GAZETEMİZ ÇIKSIN"

Biz de yedi arkadaş kampanyayı mahallemizde başlattık. 70 yaşlarında bir anamız "Gerekirse devrim için canımı da veririm" diyerek bağış yaptı. Bir başka kadın, üzerinde bulunan on lira ekmek parasını vererek, "Bir öğün de yemek yemeyiz, yeter ki gazetemiz çıksın" dedi. Daha sonra bizim ev ev dolaştığımızı gören kadınlar kendiliklerinden gelip bağış yaptılar.

İki saat içinde topladığımız 500 lirayı gönderiyoruz.

Malatya'dan Devrimciler

Çağrı

Tarla, arsa ,ev ve kat gibi bağışların satışında zorluk çekiyoruz. Bunların satışında yardımcı olabilecek arkadaşların gazetemizin İstanbul'daki merkezine gelmelerini rica ediyoruz.

*****

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ :

LEYLA YURDAKUL

**İş Bankası
Cağaloğlu Şubesi
Hesap No: 6137 Y
İstanbul**

gönderdik. Şimdi kampanyayı daha da yaygınlaştırıyoruz. Gazetemizi anlattığımız bir işçi arkadaş bizden makbuz alarak 250 lira bağış topladı. Bir ev kadını "Yanımda yalnızca bu on lira ekmek parası var. Lütfen kabul edin" diyerek ekmek parasını bağışladı. Ev kadınları ve kız arkadaşlar yün alıp çeşitli şeyler öreerek kampanyaya katılıyorlar.

Karabük'ten Bir Grup Devrimci

DIYARBAKIR

KAHVELERDE KONUŞTUĞUMUZ KİMSELER GAZETEMİZE DESTEK OLUYOR

Kampanyayı esas olarak kahve toplantıları şeklinde sürdürüyoruz. Bir grup arkadaş kahveye giriyor, kahveciye meseleyi anlattıktan sonra, bir arkadaş günlük gazete-den bahseden bir konuşma yapıp halkı bağış yapmaya çağırıyor. Diğer arkadaşlar da bağış topluyorlar. Kahvelerde halk, arkadaşımızın konuşmasını alkışlarla karşılı-

zetelerle yaşıyoruz" dedi ve 20 lira bağış yaptı. Tekelde çalışan 5 çocuklu dul bir kadın işçi, çantasındaki son 150 kuruşu bağışladı. Bağış dönüşü bir arkadaş otobüste konuşma yaparak halkı bağış yapmaya çağırıyor. Otobüsteki herkes bağış yaptı.

İzmir'den Devrimciler

TUNCELİ

YOKSUL PÜLÜMÜR'DE HEDEFİMİZ 100 BİN

Kampanyayı ilk olarak devrimci arkadaşlarımız içinde başlattık. Her arkadaşın en az 500 lira vermesini kararlaştırdık. Bazı arkadaşlarımız bu hedefi de aştılar. Ayrıca mahalleleri dolaşıyoruz. Bazı analar giyim eşyalarını ve mücevherlerini bağışladılar. Bir ana 500 lira vererek "Okuma yazmam yok ama bu gazete benim de paramla çıkacak. Kızıma okuturum" dedi. Bir diğer ana ise gittiği yerlerde gazetemizi anlatıyor ve bağışta bulunmalarını istiyor. Topladığımız 12750 lirayı daha önce göndermiştik. 5 bin lirayı da şimdi gönderiyoruz. Hedefimiz 100 bin liraya ulaşmaktır. Biz en çok yoksul halka gideceğiz. Çünkü halk verdiği beş kuruşun kendi davası uğruna harcadığını ve çıkacak gazetenin kendi davasını olacağına bilincindedir.

Pülümür'den Devrimciler

60 YAŞINDA BİR ANA PARMAĞINDAKİ ALTIN YÜZÜĞÜNÜ ÇIKARIP GAZETEYE BAĞIŞLADI

Kampanyayı mahallemizde de sürdürüyoruz. 60 yaşındaki bir ana parmağındaki yüzüğü, ayrıca bir gömleği gazeteğe bağışladı. 70 yaşında bir başka anamız 100 lira verdi. On nüfusa bakan bir yoksul köylü 25 lira ile kampanyamıza katıldı. Ayrıca mahallemizde 5 kurban derisi ve 10 bin lira değerinde kullanılmamış giyim eşyası, yüzük, küpe, altın kolye bağışlandı. Hedefimizi 20 bin lira olarak tespit ettik.

Pülümür'ün Pişi Mahallesinden Devrimciler

GAZETE ÇIKTIKTAN SONRA DA KAMPANYAYI SÜRDÜRMELİYİZ

Kampanya başladığından beri köy kahvelerin toplantılar yaparak, gazetenin önemini anlatıp halkı bağış yapmaya çağırıyoruz. Gün geçtikçe emekçiler kampanyaya daha fazla katılıyorlar. Köylü kız arkadaşlar çeyizlerini bağışlıyorlar. Şimdiye kadar 10 bin liraya yakın para topladık. Hedefimiz 75 bindir.

Bizler açtığımız kampanyaya bir zaman sınırı koymayı düşünmüyoruz. Gazete yayını hayatına başlasa bile kampanyanın sürmesini istiyoruz. Çünkü bu kampanya Türkiye devrimini bir adım ilerletiyor.

Kırmızıköprü'lü Devrimciler

ZONGULDAK

GAZETESİ ANLATTIĞIMIZ BİR İŞÇİ ARKADAŞ MAKBUZ ALIP 250 LİRA TOPLADI

İlk elde işçi, gençlik, öğretmen ve memur kesimlerinden toplam 90 kişiden 10 bin lira toplayarak gazetemize

H.Yolu'ndan İNEGÖL'DEKİ BÜTÜN HALKIN YOLU TARAFTARLARI :

Revizyonizmi savunan tekkeler yıkılacak

Üç Dünya Teorisi tartışması ortaya çıktığından beri bizler araştırma içerisindeyiz. Halkın Yolu'ndan arkadaşlarla Üç Dünya Teorisini tartışmak istediğimizde "bu oportünist bir teoridir, sınıf uzlaşmacısı bir teoridir" gibi sözlerle geçiştiriyorlardı. Mesele- nin özünü tartışmaktan sürekli olarak kaçındılar, sordüğümüz sorulara cevap verme gereğini bile görmediler. 114 arkadaşın H.Yolu'nu terkettiğini ve o döneme kadar bu konuya ilişkin İstanbul'daki gelişme- leri bize hiçbir şekilde bildirmediler.

AYDINLIK'ın revizyonizme ve oportünizme karşı açtığı ideolojik mücadele sonucu Üç Dünya Teorisini savunanın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşün- cesini savunmak olduğunu kavradık. Üç Dünya Teori- sini reddetmek ise revizyonizme teslimiyet ve Brejnev' in yanına gitmektir.

Seçim siyaseti tartışmalarında; "adaylarımızın ol- madığı yerde, hiç bir partiye oy vermeme'nin seçim- lerde boykot tavrı almak olduğuna getirmemize rağmen, H.Yolu'nun bu siyasetine boyun eğdik. Oysa, Marksistlerin ilkesi "çelişmelerden yararlanmak, azın- lığı tecrit etmek, çoğunluğu kazanmak, düşmanları te- ker teker yenmektir." H.Yolu ne yapmıştır? "Bağım- sız siyaset" adı altında herkesi düşman ilan etmiştir. Pratikte ise, esas düşman olarak CHP'yi tespit etmiş- tir. Faşistlere ve revizyonistlere karşı ideolojik müca- dele hemen hemen hiç verilmemiştir. Bu anlayış ve seçimlerdeki tutumu ile H.Yolu esas olarak faşistle- rin güçlenmesine hizmet etmiş, onunla sınıf işbirliği yapan bir konuma düşmüştür.

Bizim burada H.Yolu'nu genişçe eleştirmeye niye- timiz yok. Bu eleştiriler AYDINLIK'ın 64-67-72-78- 80. sayılarında ve diğer bazı yazılarda yapılmıştır. Yalnız biz bütün dürüst ve devrim yapmak isteyen ar- kadaşlara şu uyarıda bulunmayı görev biliyoruz: AYDINLIK yayınlarından çıkan bütün yazılar ve AYDINLIK'ın sayıları incelenmelidir. Marksizm Türkiye'de başka yerde aranmaz. Marksizmi kav- ramanın ve Üçlü Oportünist Blokun gerçek yüzünü görmenin yolu budur. Şeflerin gerici engellemelerine ve "kitlelerin nabzına göre şerbet verme" anlayışlarına dur denmelidir. Oportünist cereyanlara göğüs germede bütün arkadaşları kararlı olmaya çağırıyoruz.

Marksizmi değil, revizyonizmi savunanlar, proleter devrimci AYDINLIK ile birleşmeyi değil bölücülüğü savunanlar, açık ve dürüst olmayıp komplo ve hilelerle uğraşanlar yıkılacaktır.

H.Kurtuluşu'ndan Türkiye devriminin yolunu AYDINLIK gösteriyor

Bugün Üçlü Blok, oportünizmin batağına batmıştır. Kendi tekkeleri çıkarlarını halkın çıkarlarından daha önde tutan H.Kurtuluşu şefleri, ortaya koydukları siyasetle birçok devrimcinin kafasını karıştırmakta, pasifizme itmektedirler. Ben bu durumu Üç Dünya Teorisinin tar- tışıldığı zamana kadar görmemişim. O günlerde oportünizm, bir şey sorulduğunda "araştıralım, inceleyelim. Ne yapalım genç hareketiz, herşeyi biz inşa edeceğiz" şeklinde kendini gösteriyordu. Böylece geçmişin devrimci mirasını reddetmekte, toprak devrimi, köylülük, faşizm, Türkiye'nin sosyo-ekonomik durumu konusun- da hiç bir siyaset ortaya koymamaktaydı.

Üç Dünya Teorisi tartışmalarında takip edilen yön- tem ise, özgür bir tartışma ortamı yaratmak yerine, devrimcileri kendi yanlış görüşleri doğrultusunda şartlandırma yöntemiydi. Karşılarında devrimci fikirle- ri savunanlara "sınıf işbirliği yapan AYDINLIK'ın gö- rüşlerini söylüyorsun" diye hücum ediyorlardı. Böylece AYDINLIK düşmanlığını bu tür suçlamalarla devam ettirmeye çalışıyorlardı. Bunun sonucu birçok devrimci, kararsız ve pasifist kişiler haline getiriliyordu. Bu nokta arkadaşların dikkatinden kaçmamalıdır.

Bugün AYDINLIK doğru siyasetleriyle Türkiye devrimine ve devrimcilerine doğru çizgiyi, doğru hedefi göstermiştir. Şimdi görev oportünist tekkeleri yıkmak, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung bayrağı altında top- lanmaktır.

Ankara'dan İşçi M. Aktan

H.Yolu'ndan "LASTİK İŞÇİLERİNİN SESİ DEVRİMCİ MUHALEFETİ" GAZETESİNİN SAHİBİ ŞİNASİ YILDIRIM :

H.Yolu içinde değil, mücadeleyi cepheden vermek gerekir

Şimdiye kadar H.Yolu saflarında yer aldım. Son olarak "Lastik İşçilerinin Sesi Devrimci Muhalefet" gazetesinin sahibi ve yazı işleri müdürlüğü görevini yaptım. H.Yolu'nun çalışma tarzına kendiliğinden- cilik ve "hareket herşey, hedef hiçbir şey" revizyo- nist ilkesi hakimdi. H.Yolu ideolojik ve siyasi inşaa- nın önemini hiç kavramıyor. Bu nedenle kadrolar ilerliyemiyordu. H.Yolu şefleri sempatan ve kad- rolardan gelen eleştirileri "yakınma" ve "genç ha- reketiz, böyle hatalar olur" diyerek kulak arkası ediyorlardı. H.Yolu içinde liberalizm ve disiplin- sizlik kol geziyordu. Tekke şefleri proleter devrim- ciligi ayaklar altına aldılar.

Tekke şefleri "bağımsız siyaset" adı altında itti- fakları reddettiler ve maceracılığı körüklediler. On- lar kitleleri sürü, kendilerini çoban olarak görmeye devam ediyorlar. Bunun son örnekleri seçim siya- seti ve 1 Mayıs bayramıdır.

Şeflerin revizyonist, oportünist yüzleri Üç Dünya Teorisine karşı tutumla iyice açığa çıktı. Onlar, Lin Biao ve Dörtlü Çete gibi, kızıl bayrak sallayarak, kızıl bayrağa saldırdılar. Mao Zedung Düşüncesine saldırdılar. Hile ve komplolarla uğraştılar. Genç devrimcilerde Mao Zedung'a karşı şüphe yaratmaya çalıştılar. İşte bu nedenle, revizyonizm ile Marksizm- Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi arasındaki iki çizgi mücadelesinde, Marksizmi temsil eden AYDINLIK saflarına geçtim. Mao Zedung Düşüncesine saldırı olmadığı zamana kadar ben de "H.Yolu içinde mü- cadele vermek gerekir" diyordum. Fakat bunun yan- lışlığını hayat ispatladı. Mücadeleyi cepheden vermek gerekir.

Birçok samimi unsur, "Üç Dünya Teorisini henüz reddetmedik, tartışmalar oluyor, özeleştiriyi yapıp kabul edebiliriz" gibi hilelerle tekkede tutulmak isteniyor. Tekke şeflerinin yapacakları tek bir öze- leştiriyi kalmıştır: "Biz bu işi yapamıyoruz, Marksizm- Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinden bihaberiz, bizim yaptıklarımız devrime zarar vermiştir. Hep birlikte AYDINLIK'a katılmak gerekir".

İşçiler, köylüler, gençlik, tüm emekçi halkımız bölünmek değil, birleşmek istiyor. Devrime inanmış samimi unsurları ve lastik işçilerini AYDINLIK'ın temsil ettiği proletarya bayrağı altında birleşmeye çağırıyorum.

Üçlü Blokun ibret verici durumu BATAN GEMİNİN PAYLAŞILAMAYAN MALLARI

"Cuma günü H.Kurtuluşçula- rından bir grup, bir devrimcinin evi etrafında tertibat almışlar, daha sonra da kapıyı zorlayarak içeri girmişlerdir. . .

"1-1500 TL para
"2-Bir radyo
"3-Çok miktarda kitap
"4-Gazlı çakmak, tükenmez kalemli alıp bir arabayla götür- müşlerdir. . . Arkadaşı sokakta beklemeye başlamışlar. Halk- tan kişilerin anlattığına göre uzun bir süre sokakları tutmuş- lardır. Arkadaş işten evine dö- nerken, çevirerek üzerine gazete kağıtlarına sarılmış demir sopa- larla saldırmışlardır."

Basında hergün yüzlerce ben- zerine rastladığımız yukardaki "Zabita vakası"nın kahramanı Üçlü Bloktur. Olay, İzmir'de da- ğıtılan ve altında "H.K. dan ayrıl- lan bir grup devrimci" imzası bulunan bir bildiriyle halka du-

yurulmaktadır. Yani A. İnce ve adamlarının dağıttıkları bir bil- diri. Bildiride anlatılan olay da şu: H. Kurtuluşu'ndan kişiler A. İnce grubundan bir kişinin evini yağmalamışlar ve demir çubuk- larla bu kişiyi dövmüşler.

İşin bir de evveliyatı var. H. Kurtuluşu tekkesi batarken menfaat çatışmaları nedeniyle avrılan A. İnce tekkesi, "şimdi- ye kadar burada biz önderlik et- tiğ, biz çalıştık" diyerek bütün para, kitap ve silahlara sahip çıkmaya çalışıyor. H. Kurtuluşu bunu kabul etmeyince de bunla- rın dağıtım şirketini basıp 31 bin lira para alıyor. H. Kurtulu- şu tekkesinin adamları da bu soyguna misilleme yapıyorlar ve A. İnce tekkesinden bir kişinin evini basıyorlar. Bildiri bu olay üzerine dağıtılıyor.

İşte oportünist tekkelerin so-

A.İnce grubundan Tekke şeflerinin Boran'dan aldıkları revizyonist tezler

Bugüne kadar içinde bulunduğum A.İnce grubu uluslararası revizyonist akımdan beslenen bir çizgi- dedir.

A.İnce grubunun tekke şefleri Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme yaptığı büyük katkıları reddede- rek revizyonistlerle aynı safta olduklarını ispatlıyorlar. Zaten Üç Dünya Teorisini reddetmekle ve Dörtlü Çete- yi desteklemekle Mao Zedung'a küfrettiklerini açıkça söylüyorlar.

Bugün Üç Dünya Teorisi bize, iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesini kurmak için eşsiz bir strateji çizmektedir. Bize iki süper devleti yıkmak için; emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkilerden, emperyalist- lerle işbirlikçileri arasındaki çelişkilerden nasıl yararla- nacağımızı açıkça gösteriyor. Eğer biz gerçekten bugün dünya halklarının baş düşmanı olan iki süper devleti ezmek istiyorsak, ona karşı birleştirilebilecek bütün güçleri birleştiririz.

A.İnce grubunun tekke şefleri emperyalizmi kav- ramamaktadırlar. Dolayısıyla sosyal-emperyalizmi de kavramamakta ve çeşitli emperyalist ülkeler arasındaki ilişki ve çelişkiyi yanlış tahlil etmektedirler. Bu yüzden de İkinci Dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı ver- diği mücadeleyi gözardı etmektedirler. A.İnce grubu- nun geçmişteki Boran revizyonizmi ve diğer burjuva tezleri değişmemiştir.

Ben gerek H.Kurtuluşu içindeyken gerekse A. İnce grubu içindeyken yapılan bütün hatalara şu veya bu ölçüde katıldım. Proleter devrimci harekete küfrettim. Bu ana kadar içine düştüğüm bataklığı görüyorum. Bunları Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin ışığında aşmaya kararlıyım.

Şimdi A.İnce grubu içindeki bütün iyi niyetli, dü- rüst devrimci arkadaşlarımı burjuva kariyerist, tekke zihniyetli şeflerin peşini bırakmaya, doğru devrimci si- yaseti önyargısız incelemeye çağırıyorum.

Bir Devrimci

nunda vardıkları yer burasıdır: Birbirlerinin mallarını yağma- mak, adamlarını dövmek. Bunlar artık çakmak, kalem çalmak gibi sefil işlerle uğraşıyorlar. Sonra da birbirlerini "saldırgan, sovguncu, karşı- devrimci" vb. ilan eden bildiriler dağıtıyorlar.

Kısa bir zaman önce proleta- ry hareketine elbirliğiyle saldı- ranlar şimdi birbirlerinin gözünü oyuyorlar. Dün "devrimci şid- det" diye reklamı yaptıkları yöntemleri, şimdi "sovguncu- luk", "karşı- devrimcilik" diye niteliyorlar. Proletarya hareketi- nin uyarılarına kulaklarını tıka- yan oportünistler, tekkeleri bi- rer birer çöktükçe, batan gemi- nin mallarını paylaşamayan hara- miler gibi birbirlerine saldırmak- tadırlar. Bütün bunlar hâlâ bu tekkelerin içinde bulunanlara ibret olmalıdır.

Proletarya partileri Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini savunuyor

ARJANTIN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Üçüncü Dünyanın mücadelesi emperyalizmin temellerini sarsıyor

Arjantin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) in yayın organı "No Transar" dergisinin 10 Ağustos tarihli sayısında yayınlanan, Üçüncü Dünyanın iki süper devlete karşı mücadelesinin önemini vurgulayan yazıyı kısaltarak aşağıda sunuyoruz

Bugünkü uluslararası durumda en önemli olay, Üçüncü Dünyanın güçlü bir şekilde uyanışdır. Yıllar yılı sömürgeci ve emperyalist sömürü altında acı çekmiş olan, artan sayıda ülke, ayağa kalkmakta ve emperyalizmin, özellikle süper devletlerin saldırganlığına, müdahalesine, yıkıcılığına, denetim ve yağmasına karşı şiddetle direnmektedir. Üçüncü Dünyanın temel güç olarak ortaya çıkmasıyla, sömürgecilik ve hegemonyacılığa dayanan eski düzen dağılmaya başlamıştır... Bugün uluslararası komünist hareketin önemli görevlerinden biri, emperyalizme, özellikle iki süper devletin hegemonyacılığına karşı verdikleri mücadelede, Üçüncü Dünya ülkeleri ve halklarının birliğini ve kararlılığını güçlendirmektir...

Süper devletler, pazarlar elde etmek ve sermaye ihrac etmek için giriştikleri rekabeti de yoğunlaştırdılar. ABD'nin çok uluslu şirketleri ve onların soygunculuğu çok iyi bilinmektedir, Sovyetlerin de onlardan hiç de geri kalmadığı vurgulanmalıdır. Sovyet sosyal-emperyalistleri deniz aşırı ülkelere sermaye ihrac ederek, buralarda Sovyet şirketleri ya da "ortak" şirketler kurarak, muazzam kârlar sağladılar. Eksik olan istatistiklere göre bile Ruslar yalnızca 1954-1972 yılları arasında Üçüncü Dünyaya 13 milyar dolardan fazla sermaye ihrac ederek, binden fazla işletmeye sızdılar. Bu, 13 milyar dolar sermaye karşılığında 19 milyar dolar değerinde yarı mamül maddeyi alıp götürdüler. Süper devletler önce Üçüncü Dünya ülkelerinin ödemeler dengesini büyük güçlüklerin içine sokuyor, ardından tefeci borçlarıyla onların "yardımına" koşuyorlar.

Bu durum karşısında Üçüncü Dünya ülkeleri de sömürü ve yağmaya karşı direnişlerini güçlendiriyorlar. Son birkaç yıl içinde, Petrol İhrac Eden Ülkeler Örgütü örneğinden sonra, çok sayıda hammadde üreticileri ve ihracatçıları birlikleri kuruldu. Bu, süper

devletleri korkutan karşı konulmaz bir eğilimdir... Ayrıca çeşitli Üçüncü Dünya ülkeleri yavaş yavaş ekonomilerinin can damarları üstündeki denetimlerini sıkılaştırıyor, kendi sanayilerini geliştiriyor ve yiyecek bakımından kendi kendilerine yeterli olma seviyelerini yükseltiyor ve böylece emperyalist müdahale, şantaj ve yağmayı sınırlıyorlar.

İki süper devletin Birleşmiş Milletleri denetimleri altında tuttukları eski durum değişmiştir. Bu, uluslararası durumdaki kesin değişikliğin büyük bir yansıması ve Üçüncü Dünya'nın uluslararası olaylarda oynadığı ilerici rolün bir kanıtıdır. Bu ayrıca, Üçüncü Dünyanın süper devletlerin hegemonyacılığına karşı yürüttüğü mücadelenin, bütün uluslararası alanlara yansıdığını göstermektedir.

Bugün, dünya devrimci proletaryası, Üçüncü Dünyanın, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı çıkan, giderek güçlenen bir kuvvet haline gelmesinden büyük bir sevinç duymaktadır. Dünya devrimci proletaryası, eskiden sömürgecilik tarafından ezilen, boyunduruk altına alınan ve köleleştirilen ülkelerin, bugün siyasi bağımsızlıklarını uğruna savaşmalarını, ekonomik baskıya karşı koymalarını, egemenliklerini savunmalarını ve iki büyük zorbanın emelleri karşısında bağımsız bir şekilde seslerini yükseltmelerini sevinçle karşılamaktadır. Bu hiç de kötü bir şey değil, tam tersine mükemmel bir sevdirdir. Çünkü bu, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin temellerini sarsmakta ve dünya proletaryasının devrimci hareketine yardımcı olmaktadır.

KOLOMBİYA MARKSİST-LENİNİST LİGASI

Üçüncü Dünya ülkeleri birleşerek iki süper devlete karşı cephe almalıdır

Kolombiya Marksist-Leninist Ligi Merkez Komitesinin yayın organı Yeni Demokrasi gazetesinde yayınlanan makalede Sovyet sosyal-emperyalistleriyle Amerikan emperyalistlerinin hegemonyacılığı teşhir ediliyor. Makalede, Kolombiya'daki milli demokratik hareketin, diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşerek, iki süper devlete karşı cephe alması gerektiği belirtiliyor. Makalede şöyle deniliyor:

"Sovyetler Birliği yeni yetme bir emperyalist devlettir. O, emperyalist yüzünü gözlerden gizlemek için, Lenin ve Stalin'in şanlı anti-emperyalist geleneklerin-

den yararlanmaya çalışarak, kendisine Üçüncü Dünya'nın 'doğal müttefiki' süsünü veriyor."

"Amerikan emperyalizminden daha aç gözlü ve daha saldırgan olan Sovyet sosyal-emperyalizmi günümüzün en büyük hegemonyacı devletidir. Yeni bir dünya savaşının esas kaynağı ve dünya halklarının baş düşmanıdır. Sovyet hegemonyacılığının iç yüzünün tüm dünyada açığa çıkarılması, günümüzde devrimci demokratik hareketlerin acil bir ihtiyacıdır."

JAPONYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Mao Zedung Düşüncesi revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir silah

Japonya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) in yayın organı "Proleter" dergisinde yayınlanan "Başkan Mao'nun Devrimci Çizgisini Yükselte Tutmak ya da Ona Karşı Çıkmak" adlı makaleyi kısaltarak yayınlıyoruz.

Mao Zedung yoldaş, savaşın sonra uluslararası durumda meydana gelen değişiklikleri ve gelişmeleri değerlendirdi ve diyalektik materyalizmi uygulayarak dünyayı üçe ayırdı. Dünya devriminin zaferinin perspektifini belirtti. Ayrıca devrim ve savaş sorununun derin bir tahlilini yaparak, halklara Üçüncü Dünya Savaşı tehlikesini gösterdi. Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu bir dizi teorik konu, Marksizmi revizyonizmden ayırmada bir mihenk taşıdır ve revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir silahtır...

Şurası açıktır ki, İkinci Dünya Savaşı'nı başlatan Alman faşistleri gibi, iki süper devlet arasında da, yeni yetme, saldırgan Sovyet sosyal-emperyalizmi, dünya savaşının en tehlikeli kaynağıdır. Dolayısıyla proletaryanın, sosyal-emperyalizme karşı verdiği mücadele, hem emperyalizme, revizyonizme ve hegemonyacılığa, hem de savaşa karşı önemli bir mücadeledir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, ABD emperyalizmi gibi, Japon halkının düşmanıdır. Hem bugün hem de bundan sonra, giderek Japon halkının en tehlikeli düşmanı haline gelmektedir. Bu, Japon halkının kurtuluş mücadelesinde önemli ve kaçınılmaz bir sorundur."

MAHKEME KANALIYLA ALDIĞIMIZ TEKZİP:

Hiçbir kuruluş ve kişiye T. Yazarlar Sendikası tek kuruş bile yedirmez

"Bu derginin yazarları olayı kendi siyasal amaçları doğrultusunda kullanmak gayretkeşliğine düşerek Türkiye Yazarlar Sendikası'nın kongre kararları doğrultusunda imzaladığı küllük anlaşmalarını da okura gerçek dışı yorumlarla vermek istemiştir."

"Bu derginin yazarlarının ortaya attığı iddialarla çalındığını saptadığımız belgeler arasında alacak hesabımız dışında hiçbir ilgi yoktur." Bu derginin 6 Aralık 1977 sayısında, Türkiye Yazarlar Sendikası'nın, düzenlediği Nazım Hikmet Gecesi dolayısıyla, İlerici Gençlik Demeyi (İ.G.D.)'den hesap alamaması durumunu politik amaçlarla konu dışına taşınmıştır.

1- Öncelikle şu gerçeği belirtmekte yarar var: Türkiye Yazarlar Sendikası hiçbir kuruluş ve kişiye tek kuruş alacağını bırakmaz. Adı geçen gecenin gelirlerinin sendikaya teslim edilmesi ve bu geceye ilişkin hesapların verilmesi İ.G.D yöneticilerine noter kanalıyla da ihtar edilmiştir. Bu ihtarnamede (2 nolu belgede görüldüğü gibi) hesap verilmedi takdirde T.Y.S. Genel Kurulunun aldığı karar uyarınca yasal yollara başvurulacağı açıkça belirtilmiştir.

2- Durum böyle iken, bu derginin yazarları olayı kendi siyasal amaçları doğrultusunda kullanmak gayretkeşliğine düşerek, T.Y.S.'nin gene Kongre kararları uyarınca imzaladığı ve imzalayacağı küllük anlaşmalarında okurlarına gerçek dışı yorumlarla vermek istemiştir.

3- Kaldı ki, bu derginin yazarlarının ortaya attığı sendikamızla ilgili iddialarla, çalındığını saptadığımız (ihtarnamede alındaki makbuzları, mektup v.b.) belgeler arasında alacak hesabımız dışında hiçbir ilgi yoktur.

Yineyelim ki Türkiye Yazarlar Sendikası bütün çalışmalarında yasaların ve tüzüğünün tanıdığı hukuksal yetkiler çerçevesinde hareket etmektedir. Bu kültür anlaşmalarında yada başka tür mesleki çalışmalarda da böyle olmuştur; böyle olacaktır. Her kurumun karşılaşılabileceği yolsuzluk ve parasal sorunlar konusunda da Türkiye Yazarlar Sendikası'nın gene yasa ve tüzük hükümleri çerçevesinde önlemlere titizlikle bağlı olduğu bilinmelidir.

Türkiye Yazarlar Sendikası
Genel Başkanı
Aziz Nesin

AYDINLIK AVUSTURYA'DA TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ TANITTI

AYDINLIK Dergisinin Viyana'da düzenlediği Türkiye halkının mücadelesini tanıtmaya ayı başlarıyla tamamlandı. 1 Kasım'dan 30 Kasım'a kadar süren kampanya sırasında iki milliyetten halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi konusunda üç toplantı yapıldı ve bir fotoğraf sergisi açıldı. Toplantıları binden fazla kişi izledi.

Kampanya sırasında Türkçe ve üç yabancı dilde basılan yirmidört bin broşür dağıtıldı. Viyana'nın her tarafına afişler asıldı. AYDINLIK 25 Kasım'da Avusturya'da çalışan yabancılara yarı köle haline getiren yeni "Yabancı Çalıştırma Kanunu"nu protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenledi. Avusturya Komünist Birliği ve diğer yabancı örgütler, bu çalışmalar sırasında Türkiyeli devrimcileri desteklediler. Avusturyalı devrimcilerin yayın organı Klassenkampf Türkiye halkının mücadelesine geniş yer verdi.

Sovyet uzmanlarının kovulmasını kutlayan Somali halkı taşıdığı pankartlardan birinde de şöyle diyor: "Yalnız biz değil, Okyanustaki balıklarımız da Rusya'nın küstünlüğünü protesto ediyor."

Somali balıkçıları: "YALNIZ BİZ DEĞİL, OKYANUSTAKİ BALIKLARIMIZ DA RUSYA'YI PROTESTO EDİYOR"

1960'da
"Somali ayağa kalk!"
marşını söylüyorduk,
1977'de
"Rusya defol!"
türküsünü söylüyoruz

Somali geçen ay Rusya ile "Dostluk" ve "İşbirliği" anlaşmasını yuttu ve Sovyet uzmanlarını kovdu. Halk, bu olayı büyük bir bayram olarak kutladı ve meydanlarda şu türküyü dile getirdi.

Defolun, defolun
Yüzüne dost görürsünüz insanın
Oysa düşmanınız Afrika'nın
Defolun, defolun
Kavradık:
Amacımız
Kanını emmek Somali halkının
Anladık:
Somali'nin zenginliklerini talan etmek
Hülyamız.
Asla güvenmiyoruz size,
Defolun, defolun.

Somali'nin ünlü bestecilerinden Uw Farah Somali'nin bayram gününde şunları söylüyordu:
"1960 yılında Somali bağımsızlığını ilan edeceği sırada, biz genç öğretmenler 'Somali, Ayağa Kalk!' marşını bestelemiştik. Şimdi Somali halkının uyanıklığını arttırmak için, 'Ruslar defolun' türküsünü söylüyoruz. Bununla Somali halkına, Sovyetler Birliği'nin onun bir numaralı düşmanı olduğunu göstermek istiyoruz."

Rusya'nın Sovyet-Somali "Dostluk" ve "İşbirliği" anlaşmasına dayanarak Somali Deniz kaynakları üzerinde kurduğu sömürüyü dile getiren bir yazıyı aşağıda yayınlıyoruz.

Sovyetler Birliği ve Somali 1974 yılında ortak bir ortaklık şirketi kurdu. Bu şirketin hisselerinin yüzde 51'i Somali'ye yüzde 49'u Sovyetler Birliğine aitti. Sovyetler Birliği, şirkete 10 tane modası geçmiş 150 tonluk balıkçı gemisi verdi. Somali bu gemilerin karşılığında sosyal-emperyalistlere beş milyon ruble değerinde balık verecekti. Ardından 500 Rus uzman, aileleriyle birlikte Somali'ye dolmuştu. Gemilerin yönetim görevlerinin yüzde 60'ı bu Ruslara aitti. Somali denizcilerine de getir götür işleri kalmıştı.

Şirket yılda 30 milyon Somali Şilini değerinde balık ve istakoz avlıyordu. Ne var ki şirket, her yıl, Rus uzmanlarının ücretlerinin, yiyecek ve diğer masraflarının karşılığı olarak ve ayrıca Rus petrolü ve teçhizatı için Sovyetlere 27 milyon Somali Şilini ödüyordu. Şirketin yöneticisi Abdül-Kadir Şeyh bu sömürüyü şöyle dile getiriyor: "Biz hiçbir şey kazanmıyor, kendi denizlerimizde onlar için çalışıyoruz."

Sosyal-emperyalistler, 1960'larda Somali'nin, Las Koreh'de bir balık işleme fabrikası kurmasına "yardım" ettiler. Fabrikanın özel olarak kurulduğu bu kıyı bölgesinin, ülkenin öteki bölgeleriyle ulaşım olanakları çok zayıftı. Ama bu bölge Hint okyanusundan Kızıl Deniz yoluyla Akdenize ve Karadenize giden Sovyet gemileri için çok uygundu. Ruslar Somali'nin borçlarının karşılığı olarak fabrikanın yıllık üretiminin yarısına, el koyuyorlardı.

Sosyal-emperyalistler, 1975 yılında Somali hükümetine, sel felaketine uğrayan kıyı bölgelerine yerleştirmesi için dokuz milyon ruble vermeyi kabul ettiler. Ne var ki Sovyet uzmanları Somali'ye gelir gelmez, sel felaketzedelerine yerleşme merkezleri kurmak yerinə, Somali hükümetinden kendilerine yedi konforlu villa inşa etmesini istediler. Bu villaların inşaat masrafları da Sovyet "yardımına" dahildi.

1972 yılından beri Somali'de bulunan Sovyet kıyı araştırma uzmanları, ülkenin en lüks otellerinde kalıp, yiyip içip yattılar. Ama bu beş yıl boyunca Somali hükümetine ne bir harita, ne de bulgularına ilişkin bir belge verdiler. 1972 yılında Brava, Eil ve Adale'de üç buzhane kurmaya ve bir denizcilik okulu açmaya söz vermişlerdi. Ama bunların tümü bugüne kadar yalnızca kağıt üzerinde kaldı.

Sosyal-emperyalistler ayrıca, geçen Kasım ayında bütün anlaşmaları çiğneyerek, Somalilerin yüzde 50 hissesine sahip oldukları gemileri gasbettiler ve Somali'den götürdüler. Üstelik sel felaketzedelerine yapacakları 9 milyon rublelik yardımı da keyfi bir şekilde kestiler.

İşte sosyal-emperyalistlerin "dostluk", "yardım" ve "işbirliğinden" anladıkları budur.

İRAN-IRAK ORTAK BİLDİRİSİ Bölgede barışçı bir siyaset izlenmesi yabancı güçlerin müdahalesini önler

Irak Cumhuriyeti başkan yardımcısı Taha Muhiddin Maruf'un İran'a yaptığı üç günlük ziyaret sonunda 5 Aralıkta ortak bir bildiri yayınlandı. Bildiri de, bölgedeki ülkelerin birbirlerinin bağımsızlık ve egemenliğine karşılıklı saygı göstermelerinin, bölgeye herhangi bir yabancı gücün müdahalesini önleyeceği vurgulandı. Bildiride bu konuda şöyle denilmektedir:

"Her iki taraf, bölgedeki ülkelerin, bağımsızlığa ve egemenliğe karşılıklı saygı göstermeleri birbirlerinin iç işlerine karışmama ve arlaşımlıkları barışçı yollarla çözmeleri temelinde ilişkiler sürdürmelerinin, herhangi bir yabancı gücün müdahalesi olmadan bölgede barış ve güvenliğin korunmasını sağlayacağını vurgulamışlardır."

Bildiride, iki ülkenin aralarındaki anlaşmaları uygulamaya kararlı oldukları ve gelecekte ikili ilişkileri daha da geliştirmek için her çabayı harcayacakları belirtildi. İki tarafın emperyalizme ve ırk ayrımına karşı yürütülen milli kurtuluş mücadelelerini destekledikleri de açıklandı.

MISIR, RUSYA HESABINA CASUSLUK YAPAN BARIŞ DERNEĞİNİ KAPATTI

Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat, Mısır'daki sahte "Barış" Derneğinin kapatıldığını açıkladı ve Dünya Barış Konseyinin Rusya'nın bir "propaganda örgütü" olduğunu söyledi.

Enver Sedat, Kahire'de çıkan "Ekim" dergisinde yayınlanan açıklamasında, dernek yöneticilerinin devlet sırlarını Rusya'ya verdiğini ve dernek başkanı Halid Muhiddin'in Moskova'dan emir aldığını belirtti.

Mısır'daki sahte Barış Derneğinin Başkanı Halid Muhiddin, devlet yönetiminde yüksek mevkilere sahipti.

Ne tesadüftür ki, Türkiye'de bulunan sözde Barış Derneğinin başında da Bayar-Mendereslerden kalma büyük bir bürokrat oturuyor. Bilindiği gibi, Türkiye'deki "Barış" Derneğinin Başkanı Mahmut Dikerdem, Büyük Elçilik ve Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs Dairesi Başkanlığı vâpmiş, devlet içindeki muteber kişilerden biridir.

Enver Sedat'ın Mısır'da ortaya çıkardığı gerçek gösteriyor ki, sosyal-emperyalistler, her yerde aynı taktiğe baş vurmakta ve devlet kademelerindeki etkili ve yetkili bürokratları elde ederek "Barış" Derneği kisvesi altında sızma ve casusluk faaliyeti yürütmektedirler.

Laos Parti ve Hükümet heyeti Demokratik Kamboçya'yı ziyaret etti

Kiyo Samfan ve Sufanuvong :

**BAĞIMSIZ, BARIŞÇI VE BLOKSUZ
BİR DIŞ POLİTİKA İZLEYECEĞİZ**

Malta Devlet Başkanı
Don Mintoff:

"MALTA, NE SSCB'NİN
NE DE ABD'NİN ASKERİ ÜSSÜDÜR"

Malta Devlet Başkanı Don Mintoff, geçenlerde yaptığı bir konuşmada bütün Akdeniz ülkelerinin kendi aralarında birliği güçlendirerek iki süper devletin etkisini zayıflatmak yolunda mücadele etmeleri gerektiğini söyledi. Mintoff, Rusya'nın ve ABD'nin diğer Akdeniz ülkelerinin içişlerine karışmak için Malta'dan yararlanmasına izin veremeyeceğini belirtti. Mintoff konuşmasında şunu özellikle vurguladı: Malta, ne Sovyetler Birliği'nin ne de ABD'nin askeri üssüdür.

Kamboçya Komünist Partisinin ve demokratik Kamboçya Hükümetinin daveti üzerine, Laos Devrimci Halk Partisi Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi, Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanı ve Yüksek Halk Meclisi Başkanı Sufanuvong yoldaş başkanlığında Laos Parti ve hükümet heyeti 17-18 Aralık tarihlerinde Pnom Pen'e resmi bir ziyaret yaptı.

Demokratik Kamboçya başkanı Kiyo Samfan yoldaş, Sufanuvong

yönetimindeki Laos Partisi ve hükümet heyeti onuruna verilen ziyarete yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Demokratik Kamboçya, komşu ülkelerin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne kesinlikle saygı gösterir. Bütün ülkelerle eşitlik ve karşılıklı saygı temelinde ilişki kurmak için sürekli çaba harcar. Kamboçya gelecekte de barışçı, tarafsız ve bloksuz bir siyaset izleyecektir. Topraklarımızda yabancı askeri birliklerin ve üslerin var olmasına izin vermeyerek,

bloksuzluk siyasetimizi sonuna kadar savunmanın, Güney Doğu Asya ülkeleri ve halklarının çıkarlarına ve özelemlerine tamamen uygun olduğuna eminim."

Daha sonra bir konuşma yapan Sufanuvong yoldaş, Kamboçya halkının Kamboçya Komünist Partisinin önderliğinde kazandığı parlak başarıları övdü ve Laos'un geçmişte olduğu gibi gelecekte de bağımsız, barışçı, ve bloksuz bir dış siyaset izleyeceğini vurguladı.